

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

MIND
 ใช้หัวใจและใจ ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1
 (อุดรธานี หนองคาย เลย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ)

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยกำกับ ดูแล ส่งเสริม พัฒนา ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัด รวมทั้งการเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดและนโยบายในระดับต่าง ๆ รวมทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ตลอดจนใช้ในการกำหนดทิศทางในการยกระดับอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคต่อไป

คณะผู้จัดทำ

กลุ่มนโยบายและแผนงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี

สารบัญ

หัวข้อ

หน้า

คำนำ

ก

สารบัญ

๗

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

๑

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องแผน ๓ ระดับ

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๓

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๕

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๕

๒.๒.๒ ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑๑

๒.๒.๓ ร่างนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑๓

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๑๔

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา

๑๖

อุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด

๔๓

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

๔๓

๓.๒.๒ พันธกิจ

๔๓

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๔๓

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการย่อ

๔๖

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัตินโยบาย ออ. แผนปฏิบัตินโยบาย สปอ. และแผนปฏิบัติการด้าน

๖๐

การพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย ๕ จังหวัด คือ อุดรธานี เลย หนองคาย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ มีชัยภูมิที่โดดเด่นในการเป็นจังหวัดที่เชื่อมต่อ “ประตูสู่อาเซียน” ไปยัง ประเทศลาว เวียดนามตอนเหนือและเขตปกครองพิเศษกว่างซีจ้วงของประเทศจีนตอนใต้ การพัฒนาศักยภาพด้าน อุตสาหกรรมเพื่อที่จะแข่งขันและรองรับประชาคมอาเซียนได้นั้น ต้องอาศัยการเชื่อมโยงการพัฒนาในแต่ละด้านที่ สามารถสร้างรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการ นักลงทุนและ ประชาชนในพื้นที่และมีความสัมพันธ์กับด้านการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ สร้างรายได้จากการขายสินค้าทางการเกษตร และสินค้าแปรรูปต่างๆ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ปี ระยะ ๕ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนความมั่นคง เป้าหมายการ พัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับบริบทที่ เปลี่ยนไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง อุตสาหกรรม (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอกโอกาสและ อุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการราชการระยะ ๕ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกลุ่ม จังหวัด เพื่อกำกับ ดูแล ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ควบคู่ กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่าและมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลกโดยมี ขอบเขตดังนี้

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปชั้นนำด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐาน

แผนปฏิบัติการ

เรื่องที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร

เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรของกลุ่มจังหวัดให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นโดยมีแนวทางการพัฒนาคือ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตรโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

เรื่องที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ

เพื่อพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการให้มีทักษะ องค์กรความรู้ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีโดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

- ๑) ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ และนวัตกรรมเพื่อต่อยอดการผลิตและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น
- ๒) ส่งเสริมสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมถึงเงินทุนหมุนเวียน
- ๓) ยกระดับผลผลิตภาพแรงงานเพื่อรองรับการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม

เรื่องที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรม

เพื่อยกระดับสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมโดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการนำนวัตกรรมมาใช้ในอุตสาหกรรมตามแนวทาง BCG
- ๒) สนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) เพื่อสร้างเครือข่าย

เรื่องที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตให้ได้มาตรฐาน

เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัด ให้ได้มาตรฐานที่สูงขึ้นโดยมีแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานการผลิตสู่สากล เพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับต่างประเทศ

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- ๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- ๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ การกำกับ ควบคุม ดูแล และดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วย พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ และที่เกี่ยวข้อง เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และบูรณาการการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร “เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปชั้นนำด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง” โดยมีแผนปฏิบัติการที่สามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านดังกล่าว ได้แก่ แผนงานเพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันการเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคโดยมีแนวทางในการอำนวยความสะดวกในด้านการลงทุนการประกอบกิจการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการในภูมิภาคบูรณาการกับหน่วยงานในพื้นที่ในการพัฒนาธุรกิจภาคอุตสาหกรรมบูรณาการการจัดการผังเมืองในพื้นที่ให้เหมาะสม

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
- ๑.๒ พื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- ๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- ๑.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- ๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- ๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีแผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีส่วนร่วมของชุมชนเชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่นเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ให้เป็นไปตามกฎหมายมีความปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่งผลให้เกิดการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถะอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียวเสริมสร้างศักยภาพเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียว (Green GDP) เชื่อมโยงอุตสาหกรรมสีเขียว(Green Industry)พัฒนาแนวทางการดำเนินการเรื่องร้องเรียน

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ๑.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ๒.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- ๒.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- ๒.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย
- ๒.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- ๒.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีแผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและสร้างความพร้อมของบุคลากรให้สามารถบริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาลปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้บริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความพร้อมสำหรับการบริหารและการบริการได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วส่งเสริมจริยธรรมธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการให้บริการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

เน้นการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานีให้มีคุณธรรมและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการให้บริการ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย ๑: ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมาย ๒: ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศสาขาเกษตรขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐

๒) อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๑.๐

(๒) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาด สม่่าเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่น อย่างยั่งยืน

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้ารวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔

(๓) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓

(๔) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจ การเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืนซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพโดยมีประสิทธิภาพ

- ๒) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕

(๕) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

- ๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้ และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

- ๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

- ๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ฯ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔

๒) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย: ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: สัดส่วนผลิตภัณฑ์รวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์รวมในประเทศ ร้อยละ ๕๐

(๒) แผนย่อย การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา

สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุก ระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการการขยายช่องทางการตลาดการสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับและการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆพัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูลสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการวางแผนธุรกิจส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- เป้าหมายของแผนย่อย
เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจเริ่มต้นขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑๕

(๓) แผนย่อย การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเงินทุนและพัฒนาช่องทางเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นนวัตกรรมรูปแบบใหม่ๆครอบคลุมวงจรธุรกิจที่มีความหลากหลายและน่าเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศพร้อมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมและกฎหมายที่เอื้อต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบใหม่ๆและบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแพลตฟอร์มการเข้าถึงบริการทางการเงินของประเทศ

- พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยงเพื่อตอบสนองความต้องการที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มอาชีพกลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มเกษตรกรและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสมโดยนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงบริการทางการเงินส่งเสริมการใช้บริการทางการเงินและระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์และบริการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ตลอดจนการให้ความรู้ในการเข้าถึงบริการทางการเงินและสร้างวินัยทางการเงินของทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง

- เป้าหมายของแผนย่อย
เป้าหมายที่ ๑ สินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เฉลี่ยต่อปีเพิ่มขึ้น

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

อัตราขยายตัวสินค้าเชิงธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ขยายตัวร้อยละ ๑๐

๓) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย: สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพ

สิ่งแวดล้อมในระดับโลก อยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศแรกของโลก

(๒) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนโซลูชัน และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อให้ แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้ง อุปสงค์และอุปทาน และนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอด วัฏจักรชีวิตเครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ๕๕ คะแนน

(๓) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดเป้าหมายและแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลด ก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคม ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลัง ในการส่งเสริมและสนับสนุนหัวใจให้

ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องของสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขาพลังงานและขนส่งสาขา

กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และสาขาการจัดการของเสียลดลง อย่างน้อยร้อยละ ๑๕ จากกรณีปกติ

(๔) แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร

ทั้งระบบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานสากล

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพ

เหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลดและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นหลักการจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผูกอมลพิษเป็นผูกจ่าย

- ๒) จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่

สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวมและเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณการจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึงการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน ในพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

- ๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรม

ให้ เป็นไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุน ด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ แบบศูนย์รวมการวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ บางประเภทที่คาดว่าจะเป็ปัญหาในอนาคต การจัดการขยะจากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้าง กระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษจากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาค ส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการ บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางพระราชรัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของ ประเทศบนฐานของความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่

• เป้าหมายของแผนย่อย

๑) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพ เหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์

๒) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย

๓) การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาค การเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินอยู่ในเกณฑ์ เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมาย

๒) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมาย

๓) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ๐.๘๑

๔) ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

• เป้าหมายที่ ๑ บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ
 • เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

(๒) แผนย่อยการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

• แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัยเปิดกว้างเป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง”

- กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์

- ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่

ให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัวกระชับทันสมัย

• เป้าหมายของแผนย่อย: ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและความ

คล่องตัว

- การบรรจุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สัดส่วนของหน่วยงานที่บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างสูงตามเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

๓) ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย: ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

• การบรรจุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยอยู่ในอันดับ ๑ ใน ๔๓ และ/หรือได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๕๗ คะแนน

(๒) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- แนวทางการพัฒนา

- ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดีมีวัฒนธรรมสุจริตและการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยทุกระดับ

- ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต

- ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

- คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

- การบรรจุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ร้อยละ ๑๐๐ (๘๕ คะแนนขึ้นไป)

- จำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลงร้อยละ ๕๐

- จำนวนคดีทุจริตรายหน่วยงานเช่นจำนวนข้อร้องเรียนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ถูกชี้มูลเรื่องวินัย(ทุจริต) ลดลงร้อยละ ๕๐

๒.๒.๒ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และคาเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้เป็นปัจจุบันและทั่วถึง
เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และคาเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ ๙๑

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และคาเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถ สนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร- อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศใน ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นโดยเป็นป่าไม้ ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และคาเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เขาถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คลองตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนี การมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

๒.๒.๓ (ร่าง) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติรองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความ สอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนลดการ ปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งเน้นการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจาก สาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

๑.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์การลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยที่สำคัญ ได้แก่ (๑) อุทกภัย (๒) ภัยแล้ง (๓) ไฟป่า (๔) หมอกควัน (๕) อุบัติภัย

๒) ตัวชี้วัด ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากสาธารณภัยโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ

๑.๓) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย/

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงเดิมจากสาธารณภัยและป้องกันความเสี่ยงใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านสาธารณภัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการความเสี่ยงจาก

สาธารณภัย

๒) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๒.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติรองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๒.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับภัยคุกคามทุกรูปแบบ

๒.๓) ตัวชี้วัด ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพในการเตรียมพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับภัยคุกคามทุกรูปแบบภายใต้ประเด็นความมั่นคงในนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๒.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากฎหมาย กลไก และแผน/คู่มือ/แนวปฏิบัติ ให้เอื้อต่อการเตรียมพร้อมรองรับภัยคุกคาม และบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ การจัดทำ ทบทวน และปรับปรุงแผน คู่มือแนวทาง หรือแนวปฏิบัติ ในการเตรียมความพร้อมและการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติโดยใช้เป็นแนวทางหรือแนวปฏิบัติในการปฏิบัติการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเป็นกรอบแนวทางใหญ่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องนำไปจัดทำ ทบทวน และปรับปรุงแผน แนวทาง หรือแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกันในทุกระดับ เพื่อสามารถรองรับภัยคุกคามทุกรูปแบบตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุได้ต่อไป

๒.๓แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารพ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๔ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลของกระทรวงอุตสาหกรรมพ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

โดยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม

- แผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี
- แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย
- แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย
- แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ
- แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนบน ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ปี ๒๕๖๔

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด

๑. ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

● ที่ตั้งอาณาเขตและขนาดพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ตั้งอยู่ตอนบนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแนว
เส้นรุ้งที่ ๑๖-๑๘ องศาเหนือและเส้นแวงที่ ๑๐๐-๑๐๓ องศาตะวันออกมีพื้นที่โดยรวมประมาณ ๓๔,๓๔๖.๒๘
ตร.กม. หรือประมาณ ๒๑,๔๖๖,๔๒๕ ไร่ คิดเป็นประมาณร้อยละ ๒๔.๐๘ และร้อยละ ๖.๖๙ ของพื้นที่ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ และประเทศไทย ตามลำดับ มีพื้นที่เป็นอันดับ ๒ ของภาครองจากกลุ่มจังหวัดภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จังหวัดนครราชสีมาชัยภูมิบุรีรัมย์และสุรินทร์) ดังนี้

- **ด้านทิศเหนือ** ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)
- **ด้านทิศตะวันออก** ติดกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ จ.สกลนคร
และ จ.นครพนม
- **ด้านทิศตะวันตก** ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ได้แก่ จ.เพชรบูรณ์ และ
จ.พิษณุโลก
- **ด้านทิศใต้** ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้แก่ จ. ขอนแก่น
และ จ.กาฬสินธุ์

• **ลักษณะภูมิประเทศ/ลักษณะภูมิอากาศ**

ลักษณะภูมิประเทศ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีพื้นที่โดยรวมประมาณ ๓๔,๓๔๖.๒๘ ตร.กม.หรือประมาณ ๒๑,๔๖๖,๔๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐๘ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๖.๖๙ ของประเทศไทย ตามลำดับ มีพื้นที่เป็นอันดับ ๒ ของภาค รองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) มีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ ๓,๔๕๒,๗๖๒.๕๗ ไร่ หรือร้อยละ ๒๑.๙๒ ของพื้นที่ป่าไม้ภาค และร้อยละ ๓.๓๗ ของประเทศโดยจังหวัดอุดรธานีมีพื้นที่มากที่สุด คือ ๑๑,๗๓๐.๓๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๗,๓๓๑,๔๓๙ ไร่ รองลงมาคือ จังหวัดเลย (๑๑,๔๒๔.๖๑ ตรม./๗,๑๔๐,๓๘๒ ไร่) บึงกาฬ (๔,๓๐๕ ตรม./๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่) หนองบัวลำภู(๓,๘๕๙.๐๙ ตรม./ ๒,๔๑๑,๙๒๙ ไร่) และหนองคาย (๓,๐๒๗.๒๘ ตรม./๑,๘๙๒,๐๕๐ไร่) จำแนกเป็นรายจังหวัดได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑ พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

จังหวัด	พื้นที่ทั้งหมด		การจัดลำดับ	
	ตารางกิโลเมตร	จำนวนไร่	ระดับภาค	ระดับกลุ่มฯ
กลุ่มจังหวัด	๓๔,๓๔๖.๒๘	๒๑,๔๖๖,๔๒๕.๐๐	-	-
อุดรธานี	๑๑,๗๓๐.๓๐	๗,๓๓๑,๔๓๙.๐๐	๔	๑
เลย	๑๑,๔๒๔.๖๑	๗,๑๔๐,๓๘๒.๐๐	๕	๒
หนองคาย	๓,๐๒๗.๒๘	๑,๘๙๒,๐๕๐.๐๐	๑๒	๕
หนองบัวลำภู	๓,๘๕๙.๐๙	๒,๔๑๑,๙๒๙.๐๐	๑๙	๔
บึงกาฬ	๔,๓๐๕.๐๐	๒,๖๙๐,๖๒๕.๐๐	๑๗	๓

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารและงานปกครอง, กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ลักษณะภูมิประเทศโดยรวมเป็นที่ราบสูงสลับภูเขา มีเทือกเขาเพชรบูรณ์ผ่านพื้นที่จังหวัดเลย และเทือกเขาภูพานผ่านพื้นที่จังหวัดอุดรธานีโดยเทือกเขาเพชรบูรณ์เป็นแหล่งต้นน้ำป่าสัก เทือกเขาภูพานเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญ เช่น ลำน้ำสงครามน้ำพุง เป็นต้น พื้นที่ราบของกลุ่มจังหวัดอยู่ในแอ่งสกลนครมีอาณาเขตทิศเหนือจรดแม่น้ำโขง ทิศตะวันตกจรดเทือกเขาเพชรบูรณ์ ซึ่งแอ่งสกลนครครอบคลุมพื้นที่จังหวัดเลย หนองบัวลำภู อุดรธานี หนองคายบึงกาฬ สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ชี้ชัดว่ามีมนุษย์อาศัยอยู่ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ (Prehistory) ในแอ่งสกลนครซึ่งมีศูนย์กลางที่บ้านเชียง บ้านนาดี อำเภอหนองหานจังหวัดอุดรธานี

อาณาเขตติดต่อของกลุ่มจังหวัด มีชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) มากกว่ากลุ่มจังหวัดอื่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีพรมแดนติดกับ สปป.ลาว ความยาวพรมแดนประมาณ ๕๒๗ กิโลเมตร ในพื้นที่ ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเลย หนองคาย และบึงกาฬ มีแม่น้ำเป็นเส้นแบ่งกันพรมแดน ได้แก่ แม่น้ำเหือง และแม่น้ำโขง แม่น้ำเหืองกั้นพรมแดนไทย-สปป.ลาว ในพื้นที่อำเภอนาหว้าอำเภอด่านซ้าย อำเภอท่าลี่และบางส่วนของพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย แล้วไหลบรรจบรวมกับแม่น้ำโขงที่บ้านท่าดีหมี ตำบลปากตม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย แล้วไหลผ่านจังหวัดหนองคาย และบึงกาฬ ไปยังพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ จังหวัดนครพนม และมุกดาหาร ไหลผ่านพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้แก่ จังหวัดอำนาจเจริญ ก่อนไหลเข้าสู่พื้นที่ สปป.ลาวที่อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

ลักษณะภูมิอากาศ สภาพภูมิอากาศของกลุ่มจังหวัดตามภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะสภาพภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าสะวันนา เป็นภูมิอากาศแบบร้อนชื้นสลับแห้ง และมีปริมาณน้ำฝนปานกลางมีทั้งหมด ๓ ฤดูกาล ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๗.๘ องศาเซลเซียสต่อปี ความกดอากาศเฉลี่ยปีละ ๑,๐๐๙.๗๒ มิลลิเมตรปรอท หรือ เฮกโตปาสกาล (Hecto Pascal: hPa) และปริมาณน้ำฝนที่วัดได้ต่อปีเฉลี่ย ๑,๕๑๐ มม. สามารถปลูกพืชหรือทำการเกษตรที่ต้องอาศัยน้ำ ฝนตามฤดูกาล เช่น การเพาะปลูกข้าวอ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ยางพารา ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งผลไม้ตามฤดูกาล

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีอากาศร้อนชื้นสลับกับฤดูแล้ง มีฝนตกปานกลางมี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน (มีนาคม - พฤษภาคม) ฤดูฝน (พฤษภาคม-ตุลาคม) และฤดูหนาว (พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์) ฤดูหนาว อากาศหนาวเย็นเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ฤดูฝน ได้รับอิทธิพลจากพายุดีเปรสชัน ฤดูร้อน อากาศจะร้อนและแห้งแล้งมากเพราะอยู่ไกลจากทะเล

• การใช้ประโยชน์ที่ดิน

เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดิน จากการสำรวจเนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินรายจังหวัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีเนื้อที่รวมประมาณ ๒๑,๔๖๖,๔๒๕ ไร่ คิดเป็นประมาณร้อยละ ๒๐.๓๔ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๖.๖๙ ของประเทศไทย โดยจังหวัดอุดรธานีมีพื้นที่มากที่สุด คือ ๑๑,๗๓๐.๓๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๗,๓๓๑,๔๓๙ ไร่ รองลงมาคือ จังหวัดเลย (๑๑,๔๒๔.๖๑ ตรม./๗,๑๔๐,๓๘๒ ไร่) จังหวัดบึงกาฬ (๔,๓๐๕ ตรม./๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่) จังหวัดหนองบัวลำภู (๓,๘๕๙.๐๙ ตรม./๒,๔๑๑,๙๒๙ ไร่) และจังหวัดหนองคาย (๓,๐๒๗.๒๘ ตรม./๑,๘๙๒,๐๕๐ ไร่) ตามลำดับ นอกจากนี้ ในปี ๒๕๖๒ จากเนื้อที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดฯ สามารถแบ่งได้เป็นเนื้อที่ถือครองเพื่อการเกษตร ๑๑,๐๗๑,๗๓๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕๘ พื้นที่ป่าไม้ ๓,๔๔๑,๑๗๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๑ ของเนื้อที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด โดยในส่วนของเนื้อที่ถือครองทางการเกษตรนั้น พบว่าส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เพาะปลูกนาข้าว ประมาณ ๕,๐๗๑,๘๐๕ ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๘๑ ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่นา ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๕๔.๑๙ เป็นพื้นที่เพาะปลูกพืชไร่ (ข้าวโพด อ้อย ยางพารา) สวนไม้ผล/ไม้ยืนต้น สวนผัก/ไม้ดอกไม้ประดับและการเกษตรอื่นๆ เป็นต้น

ตารางที่ ๒ เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตร ปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ประเทศ/ ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ใช้ ประโยชน์ ทางการเกษตร ทั้งหมด	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)					การใช้ประโยชน์ จากที่ดินนอก ภาคการเกษตร
		นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผล/ไม้ ยืนต้น	สวนผัก/ไม้ ดอกไม้ ประดับ	การเกษตร อื่นๆ	
ทั่วประเทศ	๑๔๙,๒๕๓,๗๑๗	๖๘,๗๒๘,๒๘๘	๓๐,๗๓๔,๐๒๙	๓๖,๙๓๒,๑๒๓	๑,๔๐๐,๙๙๙	๑๑,๔๕๘,๒๗๘	๑๗๑,๔๔๔,๔๓๗
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๖๓,๘๕๘,๑๒๕	๔๑,๗๔๗,๐๐๘	๑๑,๔๔๖,๕๔๔	๕,๙๐๒,๗๙๘	๓๑๘,๐๔๗	๔,๔๔๓,๗๒๘	๔๑,๖๗๖,๙๓๖
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	๑๑,๐๗๑,๙๘๒	๕,๐๗๑,๗๓๓	๒,๒๙๘,๕๖๘	๒,๖๙๘,๗๒๔	๗๓,๖๔๙	๙๒๘,๓๑๐	๑๐,๓๙๔,๖๙๒
อุดรธานี	๓,๘๖๘,๓๑๒	๒,๒๐๔,๗๙๓	๗๕๔,๔๘๐	๕๙๕,๘๑๐	๒๒,๔๐๒	๒๙๐,๘๒๗	๓,๕๖๒,๓๔๑
เลย	๒,๗๑๔,๑๐๐	๔๗๖,๒๑๘	๑,๒๐๓,๓๖๓	๗๔๙,๓๙๖	๑๗,๒๖๒	๒๖๗,๘๖๑	๔,๔๒๖,๕๑๙
หนองคาย	๑,๑๓๒,๔๘๖	๖๐๖,๓๔๗	๓๒,๔๗๐	๓๔๔,๘๓๕	๓,๖๐๔	๑๔๕,๒๓๐	๗๕๙,๐๕๐
หนองบัวลำภู	๑,๖๘๗,๕๔๔	๑,๐๗๗,๓๕๓	๒๘๑,๘๒๕	๑๗๒,๓๐๙	๕,๘๐๖	๑๕๐,๒๕๑	๗๒๔,๒๕๐
บึงกาฬ	๑,๖๖๘,๕๔๐	๗๐๗,๐๒๐	๒๖,๔๓๐	๘๓๖,๓๗๔	๒๔,๕๗๕	๗๔,๑๔๑	๑,๐๒๒,๕๓๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๒

การใช้ประโยชน์ที่ดินของกลุ่มจังหวัดฯ ประกอบด้วย ใช้เพื่อการเกษตรร้อยละ ๕๑.๕๘ ใช้ที่ดินนอกภาคการเกษตร ร้อยละ ๔๘.๔๒ การใช้ประโยชน์ที่ดินในภาคการเกษตรเป็นนาข้าวสูงสุด ร้อยละ ๔๘.๘๑ ส่วนไม้ผล ไม้ยืนต้น ร้อยละ ๒๔.๓๘ และ พืชไร่ ร้อยละ ๒๐.๗๖ เป็นต้น

• โครงสร้างพื้นฐาน

(๑) ทางอากาศ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีเที่ยวบินที่สามารถเดินทางมายังกลุ่มจังหวัดฯ วันละกว่า ๓๓ เที่ยวบิน ทำอากาศยานนานาชาติอุดรธานี เป็นศูนย์กลางการบินของภาคอีสาน เนื่องจากเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจชายแดนของอีสานบน ๑ ตั้งอยู่ใกล้เขตเศรษฐกิจพิเศษอย่างจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว เพียง ๕๐ กิโลเมตร ทำอากาศยานนานาชาติอุดรธานี จึงเป็นส่วนสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน โดยในปี ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้ใช้บริการรวม ๒,๖๕๑,๒๔๒ คน ในส่วนแผนการบริหารทำอากาศยานอุดรธานี จะมีการขยายอาคารที่พักผู้โดยสารและจะผลักดันให้ทำอากาศยานนานาชาติอุดรธานี เป็นศูนย์กลางการบินของภาคอีสาน เพราะปัจจุบันมีความต้องการในการเดินทางมาก โดยเฉพาะเที่ยวบินตรงจากประเทศในแถบยุโรปกำลังเติบโตสูงมาก ในอนาคตมีโอกาสที่จะเปิดบินตรงยุโรป-อุดรธานี ทำอากาศยานอุดรธานีมีพื้นที่อากาศยาน ๒,๐๐๐ ไร่ ความยาวของทางวิ่ง ๔๕x๓,๐๔๘ เมตร ลานจอดทำอากาศยานรองรับได้ ๑๑ ลำ รองรับผู้โดยสารได้จำนวน ๑,๒๐๐ คนต่อชั่วโมง จำนวนที่จอดรถยนต์ ๖๖๕ คัน มีเที่ยวบินวันละกว่า ๒๙ เที่ยวบิน เป็นเที่ยวบินอุดรธานี-กรุงเทพมหานครวันละกว่า ๒๐ เที่ยวบิน อุดรธานี-เชียงใหม่ วันละ ๔ เที่ยวบิน อุดรธานี-หาดใหญ่ วันละ ๑ เที่ยวบิน อุดรธานี-อุตะเถาวันละ ๒ เที่ยวบิน อุดรธานี-ภูเก็ต วันละ ๑ เที่ยวบิน อุดรธานี-อุบลราชธานี วันละ ๑ เที่ยวบิน ทำอากาศยานเลยเป็นทำอากาศยานศุลกากร มีเที่ยวบินเลย-กรุงเทพ วันละ ๔ เที่ยวบิน (สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย)

(๒) ทางบก กลุ่มจังหวัดมีถนนเชื่อมโยงเส้นทางเดินรถระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ที่สำคัญ ได้แก่ เส้นทางหมายเลข ๒ หรือถนนมิตรภาพ เชื่อมโยงถนนพหลโยธินจากกรุงเทพมหานคร-สระบุรี-นครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย จากจังหวัดอุดรธานีมีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังจังหวัดหนองบัวลำภู และเลยด้วยเส้นทางหมายเลข ๒๑๐ เชื่อมโยงไปยังจังหวัดสกลนคร และนครพนม ด้วยเส้นทางหมายเลข ๒๒ เส้นทางเชื่อมโยงเลย-บึงกาฬ จากจังหวัดเลย-หนองคาย ได้แก่เส้นทางหมายเลข ๒๑๑ จากจังหวัดหนองคาย-บึงกาฬ ด้วยเส้นทางหมายเลข ๒๑๒ สภาพถนนแต่ละเส้นทางมีความสะดวกในการเดินทางและมีถนนสายรองเชื่อมจากถนนสายหลักเข้าไปในพื้นที่ของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัดการคมนาคมทางราง ตารางเดินทางโดยรถไฟจากหนองคาย-กรุงเทพมหานคร วันละ ๕ เที่ยว (การรถไฟแห่งประเทศไทย) ในระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ กลุ่มจังหวัดมีโครงการพัฒนาด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่สำคัญ ได้แก่

- โครงการทางเลี้ยวเมืองหนองคายด้านตะวันออก
- โครงการรถไฟทางคู่ สายขอนแก่น-หนองคาย
- โครงการรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ-นครราชสีมา-หนองคาย
- โครงการสถานีขนส่งสินค้าหนองคาย ปรับปรุงทางเดิม เพิ่มเติมหัวรถจักร

โครงการพัฒนาของการรถไฟแห่งประเทศไทย โครงการขยายโครงข่ายเพิ่มสายทางคู่ รถไฟทางคู่ โครงข่ายเส้นทางใหม่มุ่งสู่ไฮสปีด ระบบรถไฟความเร็วสูง โครงการรถไฟในพื้นที่ เช่น โครงการรถไฟทางคู่ขนาดทาง ๑ เมตร (Meter Gauge) มาบกะเบา-ถนนจรัส ๑๓๒ กิโลเมตร ถนนจรัส-ขอนแก่น ๑๘๗ กิโลเมตร บ้านไผ่-นครพนม ๓๔๗ กิโลเมตร ขอนแก่น-หนองคาย ๑๗๒ กิโลเมตร โครงการรถไฟทางคู่ขนาดทางมาตรฐาน (Standard Gauge) กรุงเทพฯ-แก่งคอย ๑๓๓ กิโลเมตร แก่งคอย-มาบตาพุด ๑๓๘ กิโลเมตร แก่งคอย-นครราชสีมา ๒๔๗ กิโลเมตร นครราชสีมา-หนองคาย ๓๕๕ กิโลเมตร รถไฟทางคู่ ขอนแก่น-หนองคาย ระยะทาง ๑๖๗ กิโลเมตร ผ่านจังหวัดขอนแก่น อุดรธานี และหนองคาย รถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-นครราชสีมา-หนองคาย ระยะทาง ๘๔๕ กิโลเมตร เป็นต้น และการพัฒนาสถานีขนส่งสินค้าในเมืองชายแดนซึ่งรวมถึงจังหวัดหนองคาย เป็นต้น

•ด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจหลักที่สำคัญ

(๑) **ผลิตภัณฑ์มวลรวม** กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมมีแนวโน้มลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๖๒ อัตราการหดตัวลงร้อยละ ๑.๔ จัดอยู่ในลำดับที่ ๑ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๒๕๔,๘๗๓ ล้านบาท เป็นอันดับที่ ๔ ของภาค อันดับ ๑ คือ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (๕๓๕,๐๓๙ ล้านบาท) อันดับ ๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (๔๑๐,๐๒๑ ล้านบาท) อันดับ ๓ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (๒๕๖,๔๑๓ ล้านบาท) และ อันดับ ๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (๑๓๔,๕๔๖ ล้านบาท)

ตารางที่ ๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (หน่วย : ล้านบาท)

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓
กลุ่มจังหวัด	๒๔๑,๙๘๙	๒๕๗,๑๒๔	๒๕๙,๙๓๗	๒๖๕,๑๐๑	๒๕๔,๘๗๓
อุดรธานี	๑๐๕,๐๘๕	๑๐๙,๑๕๖	๑๑๑,๖๔๑	๑๑๓,๘๘๗	๑๐๘,๑๑๓
เลย	๔๗,๑๓๘	๕๒,๔๙๖	๕๕,๓๖๐	๕๔,๙๘๕	๕๑,๘๐๙
หนองคาย	๓๘,๗๑๒	๓๙,๘๐๔	๓๙,๕๗๓	๔๑,๕๑๕	๔๒,๓๒๔
หนองบัวลำภู	๒๖,๙๙๗	๒๗,๘๘๖	๒๙,๑๓๗	๓๐,๐๐๓	๒๘,๐๖๒
บึงกาฬ	๒๑,๗๙๙	๒๔,๐๕๖	๒๔,๒๒๗	๒๔,๗๑๑	๒๔,๕๖๕

ภาคบริการ ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิตดังนี้ โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร หาบเร่ แผงลอย ร้านอาหาร ก๋วยเตี๋ยว ขายอาหารสำเร็จรูป การขนส่งผู้โดยสาร/สินค้า ทางบก น้ำ อากาศ การบรรจุหีบห่อ คลังสินค้า ไซโล ด้านไปรษณีย์ โทรศัพท์ สถาบันการเงิน ประกันภัย บริการเช่า ซ้อม ขาย ด้านอสังหาริมทรัพย์ บริการบัญชี กฎหมาย วิศวกรรม สถาปัตยกรรม เช่าเครื่องมือเครื่องจักร ค่าจ้างแรงงานส่วนราชการ การจัดเก็บขยะ ทำความสะอาด สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย บริการทางการแพทย์ สมาคมอาชีพสถานสงเคราะห์เด็ก สถานเลี้ยงเด็กกลางวัน องค์กรกุศลอื่น ๆ โรงภาพยนตร์ สถานีวิทยุกระจายเสียง ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ การซ่อมเครื่องมือ เครื่องใช้ครัวเรือน บริการซัก รีด อบอบนวด ตัดผม เสริมสวย เป็นต้น

ภาคการเกษตร ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิต การทำนา ทำไร่ข้าวโพด ไร่มันสำปะหลัง ไร่พืชตระกูลถั่ว ไร่ฝัก สวนผลไม้ ไร่อ้อย สวนยางพารา พืชไร่ ปาล์ม ยาสูบ บริการไถ นวด สี บริหารด้านสหกรณ์ ปศุสัตว์ สุกร โค สัตว์ปีก ไหม โรงฆ่าสัตว์ เลี้ยงทำพันธุ์ การเผาถ่าน ผลผลิตจากป่า หน่อไม้ การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิด เป็นต้น

ภาคอุตสาหกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิต การขุดเจาะก๊าซธรรมชาติ การลำเลียงน้ำมัน การทำเหมืองแร่ที่ใช้ทำเคมีภัณฑ์และปุ๋ย กิจกรรมเกี่ยวกับดิน กรวด หิน ทราย อุตสาหกรรมอาหาร ได้แก่การทำเนื้อต่างๆ แซ่แซ็ง ไอศกรีม ผลไม้กระป๋อง และการจัดเก็บรักษา การผลิตน้ำมันหมู โรงสีข้าว การผลิตแป้งมันสำปะหลัง การอบข้าวโพด การทำแป้งข้าวเจ้า การผลิตน้ำตาล และผลพลอยได้ การผลิตขนมปัง เส้นก๋วยเตี๋ยว และผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกัน ผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ การผลิตน้ำแข็ง การผลิตเครื่องแกง เครื่องปรุงรส (การผลิตอาหารอื่น ๆ) การผลิตอาหารสัตว์ การต้ม กลิ้น ผสมสุรา และเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำดื่มบรรจุขวด โรงบ่ม อบใบยาสูบ และผลิตภัณฑ์ การทอผ้า ผลิตภัณฑ์ถักทอสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกาย การพิมพ์การผลิตยางสังเคราะห์ ยางแผ่นดิบ รมควัน ยางแท่ง ยางเครป เศษยาง ผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก ผลิตภัณฑ์จากหนัง การผลิตอิฐ แผ่นเหล็กรีดร้อน โรงกลึง มังลวด เหล็กตัด เครื่องจักรทางการเกษตร เครื่องปรับอากาศ การดัดแปลงเครื่องเรือน ผลิตภัณฑ์จากไม้ การซ่อมแซม การผลิตชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ จักรยานยนต์ และจักรยาน การจำหน่ายพลังไฟฟ้า ประปา การก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัย และไม่ใช่ที่อยู่อาศัย โครงการชลประทาน ซ่อมแซมทาง เป็นต้น

ภาคการค้า ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิต การค้าส่ง ขายสินค้าใหม่ และใช้แล้วแก่ผู้ขายปลีกผู้ใช้ในงานอุตสาหกรรม ผู้ใช้ในงานพาณิชย์และในงานวิชาชีพอื่น ผู้ขายส่งรายอื่น ผู้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนซื้อสินค้าเพื่อขายให้แก่สถานประกอบการธุรกิจ รวมถึงพ่อค้าขายส่งซึ่งดำเนินการซื้อและขายสินค้าที่เป็นของตนเอง ผู้จำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม ผู้ส่งออก ผู้ส่งสินค้าเข้า และสมาคมสหกรณ์การซื้อ สำนักงานขายของกิจการที่ตั้งขึ้นเพื่อขายผลิตผลของตนเอง สมาคม สหกรณ์ ซึ่งดำเนินกิจการเกี่ยวกับการขายผลิตผล การเกษตร ผู้ขายเศษโลหะ ผู้ขายของเก่า รวมทั้งเศษวัสดุต่าง ๆ ผู้ขายส่งซึ่งจำแนกและคัดเกรดสินค้าจำนวนมาก พ่อค้าส่งที่ทำการบรรจุหีบห่อและบรรจุขวด ทั้งนี้ ยกเว้นการบรรจุขวดและบรรจุหีบห่อในตู้คอนเทนเนอร์ของสนามบิน เป็นต้น

การค้าปลีก ขายสินค้าใหม่ และสินค้าที่ใช้แล้วแก่บุคคลทั่วไปหรือครัวเรือน สถานประกอบการขายปลีก เช่น ห้างสรรพสินค้า แผงลอย สถานีบริการขายน้ำมันเบนซิน ผู้จำหน่ายปลีกรถยนต์คนเร่ขายของ สหกรณ์ผู้บริโภค สถานที่ประมูลสินค้า ผู้ขายปลีกส่วนมากมักดำเนินการซื้อขายที่เป็นของตนเอง แต่บางรายอาจจะเป็นตัวแทนของสำนักงานใหญ่ และทำหน้าที่ขายให้ตามที่ได้รับมอบหมายหรือขายให้โดยได้รับค่าธรรมเนียมตอบแทน สถานประกอบการซึ่งดำเนินการหลักเกี่ยวกับการขายสินค้าที่นำมาแสดงถึงแม้การขายสิ่งของเหล่านี้อาจจะไม่ใช่เพื่อการบริโภค หรือการใช้ประโยชน์เฉพาะส่วนบุคคลหรือในครัวเรือน

จังหวัดอุดรธานี แนวโน้มผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดอุดรธานี ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดการเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ การผลิต การขายส่งการขายปลีก การค้าและการซ่อมแซมยานยนต์ การศึกษา และการก่อสร้าง

จังหวัดเลย แนวโน้มผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเลย ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดการเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ การผลิต การศึกษา การขายส่ง การขายปลีก การค้า และการซ่อมแซมยานยนต์ และกิจกรรมทางการเงิน

จังหวัดหนองคาย แนวโน้มผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดหนองคาย ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดการเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ การผลิต การขายส่ง การขายปลีก การค้าและการซ่อมแซมยานยนต์ การศึกษา และกิจกรรมทางการเงินและการประกัน

จังหวัดหนองบัวลำภู แนวโน้มผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดหนองบัวลำภู ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดการเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ การศึกษา การขายส่ง การขายปลีก การค้า และการซ่อมแซมยานยนต์การผลิต และ กิจกรรมทางการเงินและประกันภัย

จังหวัดบึงกาฬ แนวโน้มผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดบึงกาฬ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด การเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ การผลิต การขายส่ง การขายปลีก การค้าและการ ซ่อมแซมยานยนต์ การศึกษา และกิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อประชากร (GPP per Capita) อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์ มวลรวมต่อประชากร (GPP per Capita) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ค่าเฉลี่ยต่อหัวเท่ากับ ๒๒๔,๙๖๒ บาท/ปี มีอัตราการ เปลี่ยนแปลงที่ลดลง คิดเป็นร้อยละ ๗.๗ จากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จัดอยู่ในอันดับที่ ๓ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรายได้เฉลี่ยต่อหัวส่วนใหญ่ คือ จังหวัดเลย มีรายได้ต่อปีสูง

ตารางที่ ๔ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อประชากรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด(หน่วย:บาท)

	๒๕๖๐	% การเปลี่ยนแปลง	๒๕๖๑	% การเปลี่ยนแปลง	๒๕๖๒	% การเปลี่ยนแปลง	๒๕๖๓	% การเปลี่ยนแปลง
ประเทศ	๒๒๕,๑๒๖	๕.๔๔	๒๓๖,๘๖๐	๕.๒๑	๒๔๓,๗๘๗	๒.๙๒	๒๒๔,๙๖๒	-๗.๗๒
ภาค	๑๐๔,๔๕๑	๔.๖๑	๑๑๐,๖๕๖	๕.๙๔	๑๑๔,๒๘๗	๓.๒๘	๘๖,๒๓๓	-๒๔.๕๕
กลุ่มจังหวัด	๘๒,๖๔๖	๖.๔๕	๘๓,๗๔๔	๑.๓๓	๘๕,๖๕๘	๒.๒๙	๘๐,๕๑๔	-๖.๐๑
อุดรธานี	๘๕,๙๖๓	๔.๑๒	๘๘,๑๙๙	๒.๖	๙๐,๒๖๙	๒.๓๕	๘๕,๙๘๒	-๔.๗๕
เลย	๙๖,๕๖๒	๑๑.๔๒	๑๐๑,๘๘๓	๕.๕๑	๑๐๑,๕๒๗	-๐.๓๕	๙๕,๙๘๙	-๕.๔๕
หนองคาย	๘๗,๑๗๕	๒.๘๘	๘๖,๗๑๙	-๐.๕๒	๙๑,๐๖๘	๕.๐๒	๙๒,๙๔๗	๒.๐๖
หนองบัวลำภู	๕๘,๑๒๐	๓.๓๕	๖๐,๙๕๐	๔.๘๗	๖๓,๐๐๒	๓.๓๗	๕๙,๑๕๗	-๖.๑๐
บึงกาฬ	๕๘,๑๒๐	๓.๖๔	๖๐,๙๕๐	๔.๘๗	๖๓,๐๐๒	๓.๓๗	๖๘,๔๙๗	๘.๗๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฌบับ พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๖๒

การจะหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap: MIT) กลุ่มจังหวัด ต้องเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อประชากร (GPP Per Capita) ประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ บาท ในขณะที่ ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เท่ากับ ๘๕,๖๕๘บาท ต้องเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อประชากรกว่า ๕.๒๕ เท่าจากปัจจุบันจึงจะหลุดพ้นจากกับดัก ประเทศรายได้ปานกลาง

การจัดลำดับผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อประชากรจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่าจังหวัด เลยสูงสุดของกลุ่มจังหวัด (๑๐๑,๕๒๗ บาท) รองลงมาได้แก่ จังหวัดหนองคาย (๙๑,๐๖๘ บาท) จังหวัดอุดรธานี (๙๐,๒๖๙ บาท) จังหวัดบึงกาฬ (๖๘,๔๙๗ บาท) และจังหวัดหนองบัวลำภู (๖๓,๐๐๒ บาท)

น้ำประปา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ในปี ๒๕๖๓ มีจำนวนผู้ใช้น้ำประปา ทั้งหมด ๒๑๘,๐๘๔ ราย เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ ซึ่งมีผู้ใช้น้ำประปา ๒๑๑,๒๒๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๕ ของผู้ใช้น้ำประปาในกลุ่มจังหวัด และในปี ๒๕๖๓ มีกำลังการผลิต ๓๙๓,๘๙๑ ลูกบาศก์เมตร/วัน การผลิตน้ำประปาอยู่ที่ ๖,๔๓๔,๓๕๙ ลูกบาศก์เมตร มีการจ่ายน้ำ ๕,๙๘๔,๓๒๙ ลูกบาศก์เมตร เฉลี่ยการใช้น้ำประปาอยู่ที่ ๒๐.๔๒ ลูกบาศก์เมตร/ราย/เดือนซึ่งผู้ใช้น้ำประปาส่วนใหญ่มาจากจังหวัดอุดรธานี (๑๑๖,๗๓๐ ราย) รองลงมาได้แก่ จังหวัดเลย (๔๓,๖๘๖ ราย) จังหวัดหนองคาย (๓๗,๑๐๘ ราย) จังหวัดหนองบัวลำภู (๑๓,๔๗๔ ราย) และจังหวัดบึงกาฬ (๗,๐๘๖ ราย)

ในปี ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีผู้ใช้น้ำประปาจำนวน ๒๘๑,๐๘๐ ราย อยู่อันดับ ๓ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันดับ ๑ คือ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (๓๔๑,๗๗๑ ราย) อันดับ ๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (๒๘๗,๗๑๘ ราย) อันดับ ๔ กลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (๑๖๐,๑๖๓ ราย) และอันดับ ๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (๑๐๐,๗๕๘ ราย)

ไฟฟ้า ปี ๒๕๖๓ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) มีการจำหน่ายไฟฟ้าลดลง เนื่องจากในช่วงไตรมาสที่ ๑ - ๒ จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ส่งผลให้ภาครัฐต้องดำเนินการป้องกัน โดยห้ามนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศและปิดห้างสรรพสินค้าเป็นการชั่วคราว ประกอบกับ กลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากการส่งออกสินค้าและปิดโรงงานการผลิต โดยเฉพาะยานยนต์มีการปิดโรงงานติดต่อกันหลายเดือน รวมถึงต่างประเทศมีคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทยลดลงทำให้มียอดการส่งออกหดตัว

ในปี ๒๕๖๓ กฟภ. มีการจำหน่ายไฟฟ้ารวมทั้งสิ้น ๑๓๔,๘๖๗.๑๒ ล้านหน่วย หดตัวร้อยละ ๒.๔๐ กลุ่มบ้านอยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ ๖.๔๘ จากมาตรการป้องกันการแพร่ระบาด และอัตราการว่างงานที่สูงขึ้นทำให้ประชาชนใช้เวลาอยู่ภายในบ้านพักอาศัยเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับสถานการณ์ที่ร้อนในช่วงต้นปี

กิจการขนาดเล็ก หดตัวร้อยละ ๑.๑๖ กิจการขนาดกลางหดตัวร้อยละ ๓.๘๒ และกิจการขนาดใหญ่ หดตัวร้อยละ ๕.๔๑ ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศที่ถดถอยโดยสอดคล้องในทิศทางเดียวกันกับภาวะเศรษฐกิจโลก

(๓) การค้าชายแดน

การค้าชายแดน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มี ๓ จังหวัดที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย และจังหวัดบึงกาฬ มีมูลค่าการค้าชายแดนไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) สูงที่สุดของประเทศ และจังหวัดหนองคายอยู่ตรงข้ามกับเมืองหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ซึ่งจะมีการเปิดเดินรถไฟจีน - ลาว ในปลายปี ๒๕๖๔ จะทำให้สินค้าส่งออก - นำเข้า มาผ่านด่านที่จังหวัดหนองคายเพิ่มขึ้น

ในปี ๒๕๖๓ มีมูลค่าการค้าชายแดนกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) สูงเป็นอันดับที่ ๑ รองลงมา คือ เวียดนามและจีน มีมูลค่าการค้าชายแดนรวมทั้ง ๓ ประเทศ ประมาณ ๘๐,๑๕๐.๔๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ (มีมูลค่าประมาณ ๗๑,๖๐๔.๙๔ ล้านบาท) มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๘๙.๓๔ โดยมูลค่าการค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ในปี ๒๕๖๓ กับประเทศเพื่อนบ้านที่มีมูลค่ามากที่สุด คือ

- การค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว รวมประมาณ ๗๙,๔๔๔.๕๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ (มีมูลค่าประมาณ ๗๐,๘๔๑.๔๒ ล้านบาท) มีอัตราการขยายตัวร้อยละ ๑๒.๑๔

- การค้าชายแดนไทย - จีน รวมประมาณ ๒.๒๐ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ (มีมูลค่าประมาณ ๑๕๕.๖๔ ล้านบาท) มีอัตราลดลงร้อยละ -๙๘.๕๙

- การค้าชายแดนไทย - เวียดนาม รวมประมาณ ๗๐๓.๖๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ (มีมูลค่าประมาณ ๖๐๗.๘๘ ล้านบาท) มีอัตราลดลงร้อยละ ๑๕.๗๖

(๔) การท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีจำนวนนักท่องเที่ยว ผู้เยี่ยมเยือนในจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี มุ่งเน้นทิศทางที่จะพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเน้นการสร้างเส้นทางท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเชิงอัตลักษณ์ อารยธรรม และประวัติศาสตร์ แต่เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมาเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙- (COVID-19) ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวมีจำนวนลดลง

โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ จำนวน ๑๐,๐๕๓,๐๒๐ คน และมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๒๓,๒๓๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๑ ของจำนวนนักท่องเที่ยว และร้อยละ ๓.๐๐ ของรายได้จากการท่องเที่ยว จังหวัดในกลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุดในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี (๔,๐๑๙,๙๒๔ คน) รองลงมาได้แก่ จังหวัด

หนองคาย (๒,๗๘๗,๘๗๐ คน) จังหวัดเลย (๒,๒๕๗,๖๑๖ คน) จังหวัดบึงกาฬ (๖๐๖,๑๙๔ คน) และจังหวัดหนองบัวลำภู (๓๘๑,๔๑๖ คน) ตามลำดับ

(๕)เศรษฐกิจระดับครัวเรือน (รายได้และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน)

ในปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยมีจำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) รวม ๔,๓๒๖ พันคน โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) รวม ๑,๕๕๑ พันคน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๘๕ ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีจำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) จำนวน ๑๕๐.๕๐ พันคน ลดลงจากปี ๒๕๖๑ ซึ่งมีจำนวน ๒๘๐.๓๐ พันคน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖๙

ด้านรายได้ และความเหลื่อมล้ำ มีอัตราการพึ่งพิงอยู่ที่ร้อยละ ๔๘.๓๕ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเล็กน้อยทั้งนี้ ๓ ปีที่ผ่านมาประชากรผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยแรงงานและประชากรวัยเด็กลดลง ด้านรายได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ ขณะที่เงินออมเฉลี่ยต่อครัวเรือนขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจุบันครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ ๒๒,๖๖๐ บาท/เดือนและมีเงินออมเฉลี่ยเท่ากับ ๒,๘๓๓ บาท/เดือน ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ปี ๒๕๖๒ ลดลงมาอยู่ที่ ๐.๔๐๖ และมีคนจนในสัดส่วนที่ลดลงเหลือร้อยละ ๔.๙๔ แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำมีการปรับตัวลดลง

โดยปี ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีสัดส่วนคนจน (ด้านรายจ่าย) น้อยที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดในกลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) น้อยที่สุดคือ จังหวัดบึงกาฬ (๔.๖๐ พันคน) รองลงมาได้แก่ จังหวัดหนองคาย (๘.๘๐ พันคน) จังหวัดเลย (๒๒.๘๐ พันคน) จังหวัดอุดรธานี (๕๑.๖๐ พันคน) ส่วนจังหวัดหนองบัวลำภูมีจำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) มากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ จำนวน ๖๒.๗๐ พันคน

ทั้งนี้ ในปี ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนส่วนใหญ่มาจากจังหวัดเลย ซึ่งมีหนี้สินต่อครัวเรือนอยู่ที่ ๒๔๔,๑๔๐.๐๙ บาท รองลงมาได้แก่ จังหวัดอุดรธานี (๒๓๘,๐๙๔.๑๙ บาท) จังหวัดบึงกาฬ (๒๒๐,๗๘๗.๒๙ บาท) จังหวัดหนองบัวลำภู (๑๔๓,๘๒๒.๔๕ บาท) ส่วนจังหวัดหนองคายหนี้สินต่อครัวเรือนต่ำที่สุดอยู่ที่ ๗๗,๙๒๓.๙๔ บาท

นอกจากนี้ ในปี ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนอยู่ที่ ๑๘๔,๙๖๔.๗๗ บาท โดยจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนมากที่สุดคือ จังหวัดอุดรธานี (๒๕,๗๖๖.๕๓ บาท) รองลงมาได้แก่ จังหวัดเลย (๒๕,๔๒๒.๒๙ บาท) จังหวัดบึงกาฬ (๒๒,๗๘๗.๒๙ บาท) จังหวัดหนองคาย (๒๐,๕๗๙.๘๕ บาท) และจังหวัดหนองบัวลำภู (๑๘,๗๔๕.๔๓ บาท) ตามลำดับ

ข้อมูลสถานการณ์ด้านรายได้ และหนี้สินของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ชี้ให้เห็นว่าโดยส่วนใหญ่จังหวัดมีรายได้เพิ่มขึ้นเล็กน้อยและมีหนี้สินลดลง โดยจังหวัดอุดรธานีเป็นจังหวัดที่มีรายได้และหนี้สินสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด

หากพิจารณาในเชิงสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ จะพบว่าจังหวัดในกลุ่มจังหวัดส่วนใหญ่มีสัดส่วนดังกล่าวลดลงมีเพียงจังหวัดหนองบัวลำภูที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น

• ด้านสังคมและความมั่นคง

การปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย ๕ จังหวัด ๕๗ อำเภอ ๔๑๙ ตำบล ๔,๘๖๗ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๔๗๖ แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๕ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๙ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๕๑ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๓๐ แห่ง ดังนี้

ตารางที่ ๕ แสดงข้อมูลการปกครองในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาล	เทศบาล	เทศบาล	อบต.
อุดรธานี	๒๐	๑๕๖	๑,๙๐๔	๑	๑	๓	๖๗	๑๐๙
เลย	๑๔	๘๙	๙๑๘	๑	๐	๒	๒๗	๗๑
หนองคาย	๙	๖๒	๗๒๒	๑	๐	๒	๑๗	๔๘
หนองบัวลำภู	๖	๕๙	๗๐๖	๑	๐	๑	๒๓	๔๓
บึงกาฬ	๘	๕๓	๖๑๗	๑	๐	๑	๑๗	๓๙
รวมทั้งหมด	๕๗	๔๑๙	๔,๘๖๗	๕	๑	๙	๑๕๑	๓๑๐

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย โดยกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ณ 30 กันยายน 2563

ประชากร ในปี พ.ศ.๒๕๖๓

ประชากรในประเทศไทยมีทั้งสิ้น ๖๖,๑๘๖,๗๒๗ คน ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๒๑,๘๔๘,๒๒๘ คน ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีจำนวนประชากรประมาณ ๓,๖๕๕,๖๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๒ ของประเทศ และร้อยละ ๑๖.๗๓ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดอุดรธานีมีประชากรมากที่สุด ๑,๕๖๗,๙๘๓ คน รองลงมา คือ จังหวัดเลย ๖๓๘,๗๓๖ คน จังหวัดหนองคาย ๕๑๗,๔๓๕ คน จังหวัดหนองบัวลำภู ๕๐๙,๔๗๐ คน และจังหวัดบึงกาฬ ๔๒๒,๐๔๒ คน ตามลำดับ ความหนาแน่นของประชากรประมาณ ๑๐๖.๔๔ คนต่อตารางกิโลเมตรประมาณการตามช่วงอายุของประชากรจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประมาณการอัตราส่วนการเป็นภาระวัยแรงงานต่อผู้สูงอายุในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ คือ ๒.๔ ต่อ ๑

ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนประชากรและความหนาแน่นของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ประชากร			พื้นที่ (ตร.กม.)	ความหนาแน่น (คน/ตร.กม.)
	ชาย	หญิง	รวม		
กลุ่มจังหวัดฯ	๑,๘๑๙,๙๙๙	๑,๘๓๕,๖๖๗	๓,๖๕๕,๖๖๖	๓๔,๓๔๕.๔๐	๑๐๖.๔๔
อุดรธานี	๗๗๗,๑๐๗	๗๙๐,๘๗๖	๑,๕๖๗,๙๘๓	๑๑,๗๓๐.๓๐	๑๓๓.๖๗
เลย	๓๒๐,๑๖๕	๓๑๘,๕๗๑	๖๓๘,๗๓๖	๑๑,๔๒๔.๖๐	๕๕.๙๑
หนองบัวลำภู	๒๕๖,๘๒๓	๒๖๐,๖๑๒	๕๑๗,๔๓๕	๓,๐๒๖.๕๐	๑๗๐.๙๗
หนองคาย	๒๕๔,๒๓๑	๒๕๕,๒๓๙	๕๐๙,๔๗๐	๓,๘๕๙.๐๐	๑๓๒.๐๒
บึงกาฬ	๒๑๑,๖๗๓	๒๑๐,๓๖๙	๔๒๒,๐๔๒	๔,๓๐๕.๐๐	๙๘.๐๔

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง, 31 ธันวาคม 2563 , www.dopa.go.th

อัตราการเพิ่ม/ลดของประชากรเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี มีอัตราการเพิ่ม/ลด ร้อยละ -๐.๙๑ โดยในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นมากที่สุดร้อยละ ๐.๒๗ และในปี ๒๕๖๓ มีอัตราการลดลงร้อยละ -๐.๙๑ เมื่อเทียบกับประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ทั้งหมด ซึ่งเมื่อแยกรายจังหวัดแล้วพบว่าในปี ๒๕๖๓ จังหวัดอุดรธานีมีอัตราการลดลงของประชากรที่ลดลงมากที่สุด ร้อยละ -๑.๑๙

แรงงาน

สถานภาพแรงงานของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดโดยกรมแรงงานได้สำรวจภาวะการทำงานของแรงงานประชากรในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จากการให้บริการจัดหางานของกรมการจัดหางานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ผู้สมัครงานมาใช้บริการตำแหน่งว่างงานและได้รับการบรรจุงาน ดังนี้

๑) ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีผู้ลงทะเบียนรวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๔๖,๕๓๕ คน แยกเป็นเพศชาย ๖๓,๒๔๔ คน (ร้อยละ ๔๓.๑๖) เพศหญิง ๘๓,๒๙๑ คน (ร้อยละ ๕๖.๘๔) โดยเป็นผู้ลงทะเบียนสมัครงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด จำนวน ๓๒,๓๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐๙ ภาคกลาง ๓๑,๘๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔ ภาคเหนือ ๒๔,๖๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๙ ภาคใต้ ๒๑,๔๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๔ กรุงเทพมหานคร ๑๙,๙๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๕ และภาคที่มีผู้ลงทะเบียนสมัครงานน้อยที่สุด คือ ปริมณฑล ๑๖,๒๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๑๐ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี ๒๕๖๒ พบว่าผู้ลงทะเบียนสมัครงานเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๓ (จาก ๑๓๘,๗๒๔ คน เป็น ๑๔๖,๕๓๕ คน) ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นในทุกภาค ยกเว้นภาคกลางและภาคใต้ที่มีจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานลดลง

๒) ผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางาน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางานจำนวนทั้งสิ้น ๓๑๗,๑๓๙ คน แยกเป็นเพศชาย ๑๓๓,๖๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๔ เพศหญิง ๑๘๓,๕๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘๖ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี ๒๕๖๒ พบว่า ผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางานลดลง คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๙ (จาก ๓๓๗,๓๖๑ คน เป็น ๓๑๗,๑๓๙ คน)

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ การใช้บริการจัดหางานของกรมการจัดหางาน มีผู้ได้รับการบรรจุงานทั้งสิ้นจำนวน ๒๔๕,๖๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๔๕ ของผู้สมัครงานที่มาใช้บริการจัดหางาน แยกเป็นเพศชาย ๑๐๖,๖๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๒ เพศหญิง ๑๓๘,๙๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๘ เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี ๒๕๖๒ พบว่าผู้ได้รับการบรรจุงานลดลงร้อยละ ๑๗.๕๔ (จาก ๒๙๗,๘๖๙ คน เป็น ๒๔๕,๖๒๓ คน)

ในปี ๒๕๖๓ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ประมวลผลโดยศูนย์ข้อมูลแรงงานแห่งชาติ กระทรวงแรงงานพบว่า กำลังแรงงานรวม ๓๘,๕๔๔,๔๐๐ คน กำลังแรงงานปัจจุบัน ๓๘,๓๓๑,๓๐๐ คน แยกเป็น ผู้มีงานทำ ๓๗,๖๘๐,๒๐๐ คน ผู้ว่างงาน ๖๕๑,๑๐๐ คน กำลังแรงงานที่รอฤดูกาลผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๒๑๓,๑๐๐ คน

ในปี ๒๕๖๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงานรวม ๓๕,๓๙๙ คน ผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางานรวม ๗๔,๒๑๒ คน ตำแหน่งว่างงานรวม ๘๘,๘๑๒ อัตราได้รับการบรรจุงาน ๔๕,๗๕๑ คน

ในปี ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงานจำนวน ๖,๒๘๐ คน ผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางานจำนวน ๑๔,๓๗๐ คน ตำแหน่งว่างงานจำนวน ๑๘,๒๙๗ อัตราและได้รับการบรรจุจำนวน ๙,๕๖๐ คน

จังหวัดอุดรธานี ในปี ๒๕๖๓ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ๑,๔๓๔ คน ผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางาน ๔,๒๐๗ คน ตำแหน่งว่างงาน ๖,๙๔๘ อัตราได้รับการบรรจุ ๒,๕๑๗ คน แรงงานผู้มีงานทำ ๖๖๒,๙๐๖ คน ผู้ว่างงาน ๕,๗๑๘ คน และกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน ๕,๙๖๑ คน

จังหวัดเลย ในปี ๒๕๖๓ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ๑,๑๐๐ คน ผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางาน ๒,๕๒๔ คน ตำแหน่งว่างงาน ๒,๔๑๘ อัตราได้รับการบรรจุ ๑,๕๔๑ คน แรงงานผู้มีงานทำ ๒๙๖,๓๘๖ คน ผู้ว่างงาน ๘๑๐ คน และกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน ๘๓๙ คน

จังหวัดหนองคาย ในปี ๒๕๖๓ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ๑,๓๒๑ คน ผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางาน ๒,๑๖๐ คน ตำแหน่งว่างงาน ๒,๗๓๑ อัตราได้รับการบรรจุ ๑,๕๒๘ คน แรงงานผู้มีงานทำ ๒๑๐,๒๐๘ คน ผู้ว่างงาน ๑,๐๑๑ คน และกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน ๑,๓๐๙ คน

จังหวัดหนองบัวลำภู ในปี ๒๕๖๓ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ๑,๑๓๓ คน ผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางาน ๓,๓๙๕ คน ตำแหน่งงานว่าง ๔,๐๒๐ อัตราได้รับการบรรจุ ๒๒,๖๓๕ คน แรงงานผู้มีงานทำ ๒๓๑,๓๕๗ คน ผู้ว่างงาน ๑,๘๖๘ คน และกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน ๒,๐๒๙ คน

จังหวัดบึงกาฬ ในปี ๒๕๖๓ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ๑,๒๙๒ คน ผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางาน ๒,๐๘๔ คน ตำแหน่งงานว่าง ๒,๑๘๐ อัตราได้รับการบรรจุ ๑,๓๓๙ คน แรงงานผู้มีงานทำ ๑๔๙,๕๙๔ คน ผู้ว่างงาน ๑,๗๙๙ คน และกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน ๑๑,๗๑๓ คน

การศึกษา

กลุ่มจังหวัดมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาภาครัฐ ที่สำคัญ ๒ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นวิทยาเขต ๕ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดอุดรธานี วิทยาเขตสวนสุนันทา จังหวัดอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จังหวัดเลย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ-ราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย และแต่ละจังหวัดยังมีสถานศึกษาวิชาชีพอื่นเพื่อรองรับผู้เรียนในแต่ละพื้นที่ตามความต้องการของตลาดแรงงาน

สาธารณสุข

จำนวนสถานบริการสาธารณสุข โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่มีขีดความสามารถระดับตติยภูมิ (Tertiary Care) มีจำนวนเพียงมากกว่า ๕๐๐ เตียง ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลอุดรธานี โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นโรงพยาบาลประจำจังหวัดทั่วไปหรือโรงพยาบาลประจำอำเภอขนาดใหญ่ที่มีขีดความสามารถระดับทุติยภูมิ (Secondary Care) มีจำนวนเพียง ๑๒๐ - ๕๐๐ เตียง ได้แก่ โรงพยาบาลเลย โรงพยาบาลหนองคาย โรงพยาบาลหนองบัวลำภู โรงพยาบาลบึงกาฬ และโรงพยาบาลกุมภวาปี โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช (รพร.) เป็นโรงพยาบาลชุมชนประจำอำเภอสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีขีดความสามารถระดับปฐมภูมิ (Primary Care) หรือระดับทุติยภูมิ (Secondary Care) ในบางแห่ง มีจำนวนเพียง ๓๐ - ๒๐๐ เตียง ได้แก่ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชด่านซ้าย จังหวัดเลย

นอกจากนี้ ยังมีโรงพยาบาลเอกชนสำหรับบริการประชาชนในจังหวัดของกลุ่มจังหวัดด้วยเช่นกัน การให้บริการทางสาธารณสุขของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดที่มีพื้นที่ติดกับ สปป.ลาว มีผู้เข้ามารับการรักษาคือเป็นชาว ลาวตามโรงพยาบาลตามแนวชายแดนโดยเข้ามาทางจุดผ่านแดนต่าง ๆ ที่ราชการกำหนดไว้ สามารถจำแนกเป็น ๓ กลุ่ม ในกลุ่มแรกเป็นผู้มีรายได้สูง อาศัยในนครหลวงเวียงจันทน์ ในตัวเมืองของแขวง นิยมเดินทางเข้ารับการ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชน หรือโรงพยาบาลศูนย์ กลุ่มที่สองเป็นผู้ที่มีรายได้ปานกลางเข้ารับการ รักษาตามคลินิกที่เปิดใกล้กับจุดผ่านแดนต่าง ๆ และกลุ่มที่สามเป็นกลุ่มผู้ที่มีรายได้น้อยที่อาศัยในชนบทเข้ารับการ รักษาพยาบาลตามโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและส่วนใหญ่ไม่มีค่ารักษาพยาบาลจ่าย ให้กับโรงพยาบาลเป็นภาระที่โรงพยาบาลหลายแห่งตามแนวชายแดนที่มีจุดผ่านแดนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในส่วน ดังกล่าวนี้นี้

ปัญหาสุขภาพจิต

ในปี ๒๕๖๒ พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีคดียาเสพติด จำนวน ๗,๐๗๓ คดี เป็นอันดับ ๔ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มจังหวัดที่มีคดียาเสพติดมากที่สุด ได้แก่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (๒๒,๙๖๔ คดี) รองลงมาได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (๒๑,๐๕๐ คดี) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (๑๐,๕๘๒ คดี) และกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (๓,๙๒๓ คดี)

จังหวัดที่พบคดีมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ได้แก่ จังหวัดเลย (๒,๐๙๘ คดี) รองลงมาได้แก่ จังหวัดหนองคาย (๑,๙๒๗ คดี) จังหวัดบึงกาฬ (๑,๘๒๓ คดี) จังหวัดอุดรธานี (๙๕๘ คดี) และจังหวัดหนองบัวลำภู (๒๖๗ คดี) ตามลำดับ

คดียาเสพติดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ในปี ๒๕๖๒ มีผู้ต้องหาจำนวน ๗,๓๓๐ ราย จัดอยู่ในอันดับ ๔ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งกลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดสูงที่สุด คือกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (๒๓,๖๖๕ ราย) รองลงมาได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (๒๑,๔๒๐ ราย) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (๑๐,๙๒๒ ราย) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (๔,๑๔๓ ราย)

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ที่มีจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดมากเป็นอันดับ ๑ คือ จังหวัดเลย (๒,๒๓๑ ราย) รองลงมาได้แก่ จังหวัดหนองคาย (๑,๙๑๘ ราย) จังหวัดบึงกาฬ (๑,๘๘๙ ราย) จังหวัดอุดรธานี (๑,๐๑๔ ราย) และจังหวัดหนองบัวลำภู (๒๗๘ ราย)

• ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้ ในปี ๒๕๖๒

เนื้อที่ป่าไม้ของไทยมีทั้งหมด ๑๐๒,๔๘๔,๐๗๒.๗๑ ไร่ ในส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเนื้อที่ ๑๕,๗๕๑,๙๙๘.๔๑ ไร่ ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีพื้นที่ป่าไม้ในปี ๒๕๖๒ ทั้งสิ้น ๓,๔๔๑,๑๗๔.๓๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘๕ ของพื้นที่ป่าไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและร้อยละ ๓.๓๖ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ จัดอยู่ในอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และความต้องการใช้พื้นที่เพื่อการเกษตร มีพื้นที่เพิ่มขึ้น โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ มีพื้นที่ป่าไม้มากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๕,๕๐๕,๖๙๕.๔๒ ไร่ อันดับ ๓ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จำนวน ๒,๘๑๕,๔๔๙.๘๘ ไร่ อันดับ ๔ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๒,๔๐๒,๐๖๓ ไร่ และอันดับ ๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง จำนวน ๑,๕๘๗,๖๑๕.๗๐ ไร่

แหล่งน้ำ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลุ่มน้ำขนาดใหญ่ ๓ ลุ่มน้ำ คือ ลุ่มน้ำโขง ลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำมูล ครอบคลุมพื้นที่ ๑๑๐.๓๗๑ ล้านไร่ ลำน้ำหลักที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ลำน้ำมูล มีความยาวประมาณ ๖๔๑ กิโลเมตร และลำน้ำชี มีความยาวประมาณ ๗๖๕ กิโลเมตร เป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดในประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีลำน้ำสาขาย่อย ได้แก่ ลำน้ำปาว ลำน้ำอูน ลำน้ำสงคราม ลำน้ำเสียว ลำน้ำเลยลำน้ำพอง และลำตะคอง รวมทั้งบึงขนาดใหญ่ที่กระจายอยู่ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติหลักของภาคกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีแหล่งน้ำสำคัญ ดังนี้

(๑) ลำน้ำเลย ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดเลย เนื่องจากในปัจจุบันภัยธรรมชาติที่เกี่ยวกับน้ำนับวัน จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ซึ่งประสบปัญหาทั้งภัยแล้งและอุทกภัย กรมชลประทานในฐานะหน่วยงานหลักแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ดำเนินการศึกษาความเหมาะสม ออกแบบรายละเอียดประตูระบายน้ำศรีสองรัก อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เพื่อแก้ไขปัญหา ภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย อย่างยั่งยืนตลอดไป

จากสภาพปัญหาทั้งภัยแล้งและอุทกภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดเลยโดยเฉพาะลุ่มน้ำเลย ซึ่งมีแม่น้ำเลยไหลผ่านตัวเมืองด้วยแล้วนั้น พบว่ายังไม่มีแหล่งเก็บกักน้ำขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ในพื้นที่ ลุ่มน้ำซึ่งถ้ามีจะช่วยบรรเทาปัญหาทั้งสองในระดับหนึ่ง กรมชลประทานได้พิจารณาดำเนินการศึกษา ความเหมาะสมและสำรวจออกแบบโครงการประตูระบายน้ำศรีสองรัก จังหวัดเลย เป็นการเร่งด่วน เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดเลย

(๒) กลุ่มน้ำห้วยหลวง ครอบคลุมพื้นที่ ๓ จังหวัด คือ จังหวัดอุดรธานี หนองบัวลำภู และหนองคาย โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ของกลุ่มน้ำอยู่ในจังหวัดอุดรธานี เป็นเขื่อนดิน สูง ๑๒.๕๐ เมตร สันเขื่อนยาว ๔.๙ กิโลเมตร เก็บน้ำได้ ๑๒๘ ล้านลูกบาศก์เมตร มีปริมาณน้ำไหลเข้าอ่างเฉลี่ยปีละ ๑๖๑ ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถส่งน้ำให้แก่พื้นที่ชลประทานจำนวน ๙๔,๘๓๐ ไร่ ในฤดูฝน และ ๓๐,๐๐๐ ไร่ ในฤดูแล้งและยังเป็นแหล่งน้ำดิบ สำหรับใช้ผลิตน้ำประปาในจังหวัดอุดรธานี

(๓) แหล่งน้ำหนองหาน อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี เป็นหนองน้ำขนาดใหญ่ มีพื้นที่กว้างถึง ๒๒,๕๐๐ ไร่ อยู่บริเวณตอนเหนือของอำเภอกุมภวาปี มีลำห้วยไหลลงสู่หนองหาน ๖ สาย และหนองหานยังเป็นต้นกำเนิดสำคัญของลำน้ำป่าวไหลผ่านอำเภอกุมภวาปีไปทางทิศใต้แล้วผ่าน จังหวัดกาฬสินธุ์ เลยไปลง แม่น้ำชี ปัจจุบันหนองหาน ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ โดยมีการ ทำคันดิน ขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๘๐ กิโลเมตร ล้อมรอบหนองหานและสร้างฝายกั้นลำน้ำ บริเวณบ้านท่าม่วง ตำบลเวียงคำ อำเภอกุมภวาปี และได้รับการประกาศให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย

หนองหาน นอกจากจะเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพันธุ์ปลา พันธุ์นก และพืชพรรณนานาชนิดจำนวนมาก ซึ่งนอกจากชาวบ้านที่อาศัยอยู่โดยรอบหนองหานได้พึ่งพาเป็นแหล่งอาหาร แล้วยังมีระบบนิเวศที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นที่สนใจของนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศได้มาศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้แล้ว ธรรมชาติของหนองหานยังได้บรรจงสร้างทะเลบัวแดงเพิ่มความงดงาม ให้แก่หนองหานมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคมของทุกปี ดอกบัวแดงในหนองหาน ซึ่งมีจำนวนนับล้านดอก จะออกงามโผล่จากน้ำขึ้นมา โดยเริ่มจากเดือนตุลาคม บัวเริ่มแตกใบและเริ่มออกดอกตูมและบานเพิ่มขึ้นเรื่อยๆบัวจะออกดอกมีปริมาณมากที่สุดในช่วงเดือนธันวาคม – กุมภาพันธ์ และค่อยๆ ลดปริมาณลงในเดือนมีนาคม ดอกบัวจะบานในช่วงเช้าตรู่ถึงเที่ยง นักท่องเที่ยวจะมาชมเห็นบัวแดง บานเต็มท้องน้ำหนองหานสุดลูกหูลูกตางดงามอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ จึงเป็นที่มาของคำว่า “ทะเลบัวแดง”

(๔) กลุ่มน้ำโฆง ซึ่งเป็นกลุ่มน้ำสาขาของน้ำโขง พบว่า มีพื้นที่ ๑,๖๘๕,๗๘๙ ไร่ (๒,๖๙๗.๒๙๓ ตร.กม.) ครอบคลุม ๔ จังหวัด คือ ต้นน้ำโฆงเกิดจากภูเขาในเขตอำเภอนาดัง จังหวัดเลย บริเวณภูเขาใหญ่และภูเขา ในเขตอำเภอสวรรคภูหา และอำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู ลำน้ำสายหลัก คือ ลำน้ำบน ห้วยโคโล่ ห้วยโฆง ห้วยคะนารวมตัวกันเป็นน้ำโฆงบริเวณสันเขาภูพาน ทิศทางน้ำไหลจากทิศตะวันตก ไปทิศตะวันออกแล้วเบี่ยงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือเขตอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ผ่านอำเภอโพธิ์ตาก แล้วไหลลงสู่น้ำโขงเหนือตัวอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย มีปริมาณน้ำท่า ๗๗๔ ล้านลูกบาศก์เมตร (ร้อยละ ๓ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของกลุ่มน้ำอีสาน)

(๕) กลุ่มน้ำลาพะเนียง เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดหนองบัวลำภู มีต้นกำเนิดจากเทือกเขา ในเขตอำเภอนาดัง จังหวัดเลย ก่อนจะไหลผ่านที่ราบกลางหุบเขาไปบรรจบกับลำน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ไหลจากทิศเหนือของจังหวัดไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไหลผ่านอำเภอนาวัง อำเภอนากลาง อำเภอเมือง อำเภอโนนสัง และอำเภอศรีบุญเรือง แล้วไหลลงสู่เขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๑,๘๔๗ ตร.กม. ประกอบด้วยลำห้วย ๑๑๖ ลำห้วย ระยะทาง ๘๗๙.๕๐ กม. และเป็นตั้งเส้นเลือดหล่อเลี้ยงชีวิตเกษตรกร และชาวประมงพื้นบ้านที่อาศัยอยู่ริมฝั่งน้ำ

(๖) บึงโขงหลง ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีนกน้ำและสัตว์น้ำอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก กรมป่าไม้ได้เข้ามาสำรวจและจัดตั้งเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ อยู่ในเขตรอยต่อ ระหว่าง ๒ อำเภอ คือ อำเภอเซกา และอำเภอบึงโขงหลง และในปัจจุบันบึงโขงหลง ได้รับการประกาศให้เป็น พื้นที่ชุ่มน้ำโลก ลำดับที่ ๑๐๙๘ จากคณะกรรมการพื้นที่ชุ่มน้ำโลก ดังนั้นบึงโขงหลงจึงเป็นทั้งเขตห้ามล่า สัตว์ป่า และพื้นที่ชุ่มน้ำโลกในพื้นที่เดียวกัน บึงโขงหลงเป็นแหล่งน้ำจัดปิดรูปเขาวัวแคบๆ เกิดขึ้นจากคลอง และลำธารหลายสายไหลมารวมกัน บึงมีความยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร มีความลึกเฉลี่ย ๕๐-๑๐๐ เซนติเมตร

มีพื้นที่ ๑๘.๙๗ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นพื้นที่ ๑๑,๘๕๘ ไร่ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบแม่น้ำสงคราม ซึ่งเป็นบริเวณที่น้ำไหลออกจากบึงก่อนไหลลงสู่แม่น้ำโขง ในบึงมีเกาะแก่งอยู่มากมาย เป็นป่าดิบแล้ง ที่อุดมสมบูรณ์ พื้นที่โดยรอบส่วนใหญ่เป็นที่ราบ

ทรัพยากรแร่ธาตุ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีแร่ที่นำมาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ เช่น เกลือหิน แร่เหล็ก แมงกานีส ยิปซัม สังกะสี ตะกั่ว ทราวยแก้ว ทองคำ ทองแดง แบริต์หินประดับ หินปูน หินบะซอลต์ เป็นต้น

หินปูน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย เช่น หินปูนก่อสร้าง อุตสาหกรรมถนน ปูนขาว ทราวยแก้ว แคลเซียมคาบาย วัสดุทนไฟ ปุ๋ย สีมม ฟอกหนัง เป็นต้น

หินบะซอลต์ ใช้ประโยชน์ในการทำพื้นรางหมอนและรางรถไฟ แผ่นปูพื้นหรือผนังวัสดุก่อสร้าง ถนน ส่วนผสมผลิตแอสฟัลต์ เป็นต้น

แบริต์ ใช้ประโยชน์ทำน้ำโคลนเจาะท่อน้ำบาดาล น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ท่อแก้ว จอทีวี เครื่องปั้นดินเผา ช่วยในการถ่ายภาพเอ็กซเรย์ทางการแพทย์ เป็นต้น

สำหรับการแปรรูปแร่ธาตุ ควรมีแนวทางในการแปรรูปในท้องถิ่น เพราะมีการขอประทานบัตรแร่ แต่ยังไม่มีการแปรรูปในพื้นที่เป็นการขาดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในพื้นที่ จึงมีความจำเป็นและความสำคัญที่จะเชิญชวนให้นักธุรกิจร่วมมือกันทั้งในจังหวัดและระหว่างจังหวัด เพื่อสร้างความร่วมมือในการลงทุนซึ่งกันและกัน

ขยะมูลฝอย ในปี ๒๕๖๒

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีปริมาณขยะเท่ากับ ๓,๗๐๐.๕ ตันต่อวัน จัดอยู่ในอันดับ ๔ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีปริมาณขยะต่อวันมากที่สุดเป็นอันดับ ๑ (๖,๔๙๔.๙ ตัน/วัน) รองลงมาได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (๕,๐๔๑ ตัน/วัน) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (๔,๐๔๗.๒ ตัน/วัน) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (๒,๑๔๗.๖ ตัน/วัน)

ในปี ๒๕๖๒ จังหวัดที่มีปริมาณขยะมูลฝอยมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ คือ จังหวัดอุดรธานี จำนวน ๑,๖๓๔.๓ ตัน/วัน รองลงมาได้แก่ จังหวัดเลย ๖๖๒.๘ ตัน/วัน จังหวัดหนองคาย ๕๐๔.๑ ตัน/วัน จังหวัดบึงกาฬ ๔๙๖.๗ ตัน/วัน และจังหวัดหนองบัวลำภู ๔๐๒.๗ ตัน/วัน

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดที่มีปริมาณขยะต่อวันมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี (๑,๖๓๒ ตัน/วัน) รองลงมาคือ จังหวัดเลย (๖๔๙ ตัน/วัน) จังหวัดหนองคาย (๕๒๐ ตัน/วัน) จังหวัดหนองบัวลำภู (๔๙๗ ตัน/วัน) และจังหวัดบึงกาฬ (๓๙๓ ตัน/วัน) ตามลำดับ

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีความโดดเด่นในเรื่องภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ อารยธรรมและวัฒนธรรมประเพณี มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และธรรมชาติที่ดึงดูดจำนวนมาก มีทรัพยากรแร่ธาตุทางเศรษฐกิจที่สำคัญ อาทิ เหล็ก แมงกานีส ยิปซัม มีการขุดพบที่จังหวัดเลย โปแทส พบที่จังหวัดอุดรธานี และแบริต์ พบที่จังหวัดเลย และหนองบัวลำภู เป็นต้น มีเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ ๒ ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ที่ ๒/๒๕๕๘อยู่ที่อำเภอเมืองหนองคาย และอำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย มีการสร้างนิคมอุตสาหกรรมอุดรธานี ซึ่งได้รับการอนุมัติโครงการจากคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย (กนอ.) โดยนิคมแห่งนี้ จะถูกออกแบบเพื่อนำร่องรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย คือ

- อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะและประกอบรถยนต์
- อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

- อุตสาหกรรมเหล็กชั้นกลางและชั้นปลาย
- อุตสาหกรรมยางพาราชั้นปลาย
- อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง

ส่วนในภาคการเกษตรมีผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา โดยในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ที่ผ่านมามีทิศทางการพัฒนาด้านต่างๆ ดังนี้

๑) ด้านเศรษฐกิจและสังคม การค้าและการลงทุน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ได้มุ่งเน้นการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและสังคม การค้าและการลงทุนโดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ บริษัท ได้มีการขยายฐานการลงทุนและพัฒนาศักยภาพของธุรกิจให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งทั้งภายในประเทศและต่างประเทศได้อย่างมั่นคง และยั่งยืน ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนให้สนใจมาตั้งฐานการผลิต ในกลุ่มจังหวัด เนื่องจากทำเลที่ตั้งของกลุ่มจังหวัดที่มีความได้เปรียบภูมิภาคอื่นๆ ในเรื่องของภัยพิบัติและอุทกภัย ที่มีจำนวนน้อยกว่า และในภาคบริการไม่ว่าจะเป็นโรงแรม ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีความได้เปรียบกว่ากลุ่มจังหวัดอื่น โดยมีสถานประกอบการมากมายที่มีชื่อเสียง อาทิ โรงแรมเซ็นทารา แอนด์คอนเวนชันเซ็นเตอร์ อูธรธานี ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลพลาซ่าอูธรธานี ร้านอาหาร VT แหนมเนือง จังหวัดอูธรธานี ร้านอาหารแดงแหนมเนือง จังหวัดหนองคาย ร้านกาแพ่ ดี มีนา อำเภอกุเวร์ จังหวัดเลย เป็นต้น

นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดฯ ยังมีแผนและโครงการที่จะสนับสนุนผู้ประกอบการ SME, SMEs ให้มีความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันกับตลาดในภูมิภาคอื่นๆ และต่างประเทศได้ พร้อมกับการกระจายรายได้ไปยังพ่อค้าแม่ค้า ตลาด วิสาหกิจชุมชน ฯลฯ สร้างการจ้างงานและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่เพื่อสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำของรายได้ระหว่างเมืองและชุมชนให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมและการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนไปพร้อมกัน

๒) ด้านการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ จะเป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการ “ท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรมและประวัติศาสตร์” โดยจัดทำโครงการสนับสนุนการพัฒนาเส้นทางที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและน่าสนใจของกลุ่มจังหวัดให้มีการเดินทางที่สะดวกสบายและมีความปลอดภัย ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและจัดทำคู่มือท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด โดยมีเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยว ให้กับนักท่องเที่ยวและผู้เดินทางสัญจรสามารถเดินทางท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด อาทิ หากเดินทางจากกรุงเทพมหานคร โดยเส้นทางรถยนต์จากถนนมิตรภาพ ต้องการจะไปเที่ยวอำเภอลำดวน จังหวัดเลย สามารถเดินทางผ่านมาที่จังหวัดอูธรธานีได้ก่อนเป็นจังหวัดแรกโดยอาจแวะพักแรม หรือเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติบ้านเชียง อำเภอนองหานจังหวัดอูธรธานีซึ่งอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองอูธรธานี หรือแวะซื้อของฝากของที่ระลึกต่างๆ จากนั้นเดินทางต่อไปยังจังหวัดหนองบัวลำภู สามารถแวะชมพิพิธภัณฑ์หอยหินโบราณ ๑๕๐ ล้านปี และซากฟอสซิลไดโนเสาร์อำเภอมือง จังหวัดหนองบัวลำภูหรือไหว้สักการะศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ก่อนที่จะเดินทางไปยังจังหวัดเลยได้ เมื่อไปถึงอำเภอลำดวน จังหวัดเลย ก็ยังสามารถที่จะข้ามไปยังฝั่งประเทศลาวได้หรือหากมีเวลาในช่วงวันหยุดยาวก็สามารถเดินทางด้วยรถยนต์ไปต่อยังผาดากเสื่อ อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย ซึ่งมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในอิมของทัศนียภาพและการผจญภัยที่สวยงาม มีการสร้างสกายวอล์ค ที่ยื่นจากหน้าผาทำให้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่งดงามชายฝั่งแม่น้ำโขงได้ ซึ่งกำลังเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก สำหรับผู้ที่ชื่นชอบธรรมชาติสามารถเดินทางต่อไปยังจังหวัดบึงกาฬ เพื่อชมทิวทัศน์ และเล่นน้ำตกตามฤดูกาลได้ จากนั้นสามารถเดินทางจากจังหวัดบึงกาฬใน

ศรัทธาพญานาค ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เชื่อกันว่าพญานาคอาศัยอยู่ในแม่น้ำโขงหรือเมืองบาดาลและมีความเชื่อมโยงกับพุทธประวัติในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จังหวัดหนองบัวลำภูมีศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ เมื่อครั้งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเสด็จยกกองทัพมาที่ตำบลหนองบัวลำภูเมื่อ พ.ศ. ๒๑๑๗ เพื่อไปช่วยพระเจ้ากรุงหงสาวดี ที่กรุงศรีสัตนาคณหุต (เมืองเวียงจันทน์) เป็นต้น ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มสนใจการท่องเที่ยวมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่เป็นที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว อาทิ ผาตากเสื้อ น้ำตกชะแนน น้ำตกเจ็ดสี ภูกระดึง ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแนวผจญภัย (Adventure) มีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี เช่น ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน จังหวัดเลย ประเพณีออกพรรษาและชมบั้งไฟพญานาค จังหวัดหนองคาย และบึงกาฬ ซึ่งทั้ง ๒ เทศกาลนี้ เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียง ตลอดจนมียอดห้องพักโรงแรมเต็มตลอดทั้งเทศกาล

๓) เป็นแหล่งการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่เน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต

ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรทั้งการบริโภค และการแปรรูปเพื่อภาคอุตสาหกรรม การเกษตร โดยการนำองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วมช่วยทำให้กระบวนการผลิตและแปรรูปมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร ซึ่งจะทำให้เกษตรกรลดต้นทุนในการผลิตลงได้ อีกทั้งยังเป็นการรักษาคุณภาพของดินและน้ำให้สามารถเพาะปลูกได้ผลผลิตอย่างต่อเนื่องในระยะยาว ส่งเสริมให้ความรู้การบริหารจัดการด้านการตลาด การกระจายสินค้า พัฒนาระบบการขนส่งสินค้าเส้นทางคมนาคมให้มีความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่มาใช้กับเกษตรกร ขวานาลดการพึ่งพาจากภาครัฐ และสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้กับเกษตรกร ขวานา แปรรูปสินค้าทางการเกษตร เพื่อให้สามารถเก็บรักษาผลผลิตไว้ได้นานขึ้น ตลอดจนนำไปใช้ในอุตสาหกรรมที่กำลังเป็นที่ต้องการ เช่น การผลิตยางรถยนต์ การใช้เอทานอลเป็นพลังงานทดแทนน้ำมัน เป็นต้น

สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ (Gross Provincial Products: GPP)

(๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ อัตราการขยายตัวร้อยละ ๑.๙๕จัดอยู่ในลำดับที่ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๒๖๕,๑๐๑ ล้านบาท เป็นอันดับที่ ๓ ของภาค อันดับที่ ๑ คือ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (๕๔๐,๐๕๗ ล้านบาท) อันดับที่ ๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (๔๐๙,๙๗๖ ล้านบาท) อันดับที่ ๔ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (๒๔๗,๘๕๔ ล้านบาท) และอันดับที่ ๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (๑๓๓,๑๐๖ ล้านบาท)

ตารางที่ ๗ แสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์ประเทศ/ภาค/กลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี

ประเทศ/ภาค/กลุ่มจังหวัด	มูลค่า(ล้านบาท)					
	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	อัตราการขยายตัว	
					๒๕๖๑	๒๕๖๒
ประเทศ	๑๔,๕๙๐,๓๓๗	๑๕,๔๘๘,๖๖๔	๑๖,๓๖๘,๗๑๑	๑๖,๘๙๘,๐๘๖	๕.๓๘	๓.๑๓
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑,๑๔๗,๕๕๕	๑,๑๙๗,๐๒๙	๑,๒๖๓,๙๐๙	๑,๒๙๙,๘๓๔	๕.๒๙	๒.๗๖
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	๒๔๑,๙๘๙	๒๕๗,๑๒๔	๒๕๙,๙๓๗	๒๖๕,๑๐๑	๑.๐๘	๑.๙๕
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	๑๒๑,๗๓๐	๑๒๖,๑๒๙	๑๒๗,๗๘๘	๑๓๓,๑๐๖	๑.๓๐	๔.๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	๓๗๔,๒๔๘	๓๘๘,๖๗๘	๔๐๘,๘๙๓	๔๐๙,๙๗๖	๔.๗๐	๐.๒๖
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	๔๗๘,๔๘๓	๕๐๐,๔๑๑	๕๒๙,๖๒๕	๕๔๐,๐๕๗	๕.๕๒	๑.๙๓
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๒๒๕,๖๕๖	๒๓๗,๖๓๒	๒๔๓,๗๖๐	๒๔๗,๘๕๔	๒.๕๑	๑.๖๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฐาน พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๒

(๒) **ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด** กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมอยู่ที่ ๒๕๖,๑๐๑ ล้านบาท จังหวัดในกลุ่มจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงเป็นอันดับ ๑ คือ จังหวัดอุดรธานี มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๑๑๓,๘๘๗ ล้านบาท รองลงมาได้แก่ จังหวัดเลย (๕๔,๙๘๕ ล้านบาท) จังหวัดหนองคาย (๔๑,๕๑๕ ล้านบาท) จังหวัดหนองบัวลำภู (๓๐,๐๐๓ ล้านบาท) และจังหวัดบึงกาฬ (๒๔,๗๑๑ ล้านบาท)

มูลค่าทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีจำนวน ๒๖๕,๑๐๑ ล้านบาท และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนจำนวน ๘๕,๖๕๘ บาท ซึ่งหากพิจารณาโดยอ้างอิงตัวชี้วัดระดับการพัฒนาเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ถือว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ มีอัตราการเติบโตในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ [อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (๑๐)] แม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาจะมีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ ร้อยละ ๓.๒๖ ต่อปี

ตารางที่ ๘ มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ณ ราคาประจำปี แบ่งตามจังหวัด

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒	
	มูลค่า	สัดส่วน								
อุดรธานี	๑๐๑,๔๐	๒.๑๐	๑๐๕,๐๘๕	๓.๖๓	๑๐๙,๑๕๖	๓.๘๗	๑๑๑,๖๔๑	๒.๒๘	๑๑๓,๘๘๘	๒.๐๑
เลย	๔๒,๕๖๐	-๐.๒๐	๔๗,๑๓๘	๑๐.๗๖	๕๒,๔๙๖	๑๑.๓๗	๕๕,๓๖๐	๕.๔๖	๕๔,๙๘๕	-๐.๖๘
หนองคาย	๓๖,๓๒๙	๕.๒๕	๓๘,๗๑๒	๖.๕๖	๓๙,๘๐๔	๒.๘๒	๓๙,๕๗๓	-๐.๕๘	๔๑,๕๑๕	๔.๙๑
หนองบัวลำภู	๒๓,๘๑๙	-๐.๑๑	๒๖,๙๙๗	๑๓.๓๔	๒๗,๘๘๖	๓.๒๙	๒๙,๑๓๗	๔.๔๙	๓๐,๐๐๓	๒.๙๗
บึงกาฬ	๒๑,๗๙๙	๘.๙๐	๒๔,๐๕๖	๑๐.๓๕	๒๗,๗๘๒	๑๕.๔๙	๒๔,๒๒๗	-๑๒.๘๐	๒๔,๗๑๑	๒.๐๐
GPCP	๒๒๕,๙๐	๒.๕๓	๒๔๑,๙๘๙	๗.๑๒	๒๕๗,๑๒๔	๖.๒๕	๒๕๙,๙๓๗	๑.๐๙	๒๖๕,๑๐๑	๑.๙๙

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฐาน พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

หากพิจารณาเป็นรายจังหวัด จะพบว่าในปี ๒๕๖๒ จังหวัดหนองคาย มีสัดส่วนมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงที่สุด โดยมีสัดส่วนกว่าร้อยละ ๔.๙๑ ของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ทั้งหมด อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาจากปี ๒๕๖๑ พบว่าหนองบัวลำภูมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น ส่วนจังหวัดอุดรธานี จังหวัดเลย และจังหวัดบึงกาฬ กลับมีสัดส่วนทางเศรษฐกิจลดลง

สรุปประเด็นสำคัญด้านเศรษฐกิจภาพรวม

- กลุ่มจังหวัดมีการเติบโตภาพรวมในระดับที่ค่อนข้างต่ำ โดยมีภาคการเกษตรเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัวที่ต่ำ
- กลุ่มจังหวัดมีสัดส่วนเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยว และการเติบโตภาคบริการที่ต่ำ
- ในช่วงที่ผ่านมา ภาคการเกษตรมีแนวโน้มที่ลดลง ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรม และบริการอื่นๆ มีแนวโน้มเติบโตขึ้น
- จังหวัดอุดรธานี นับว่าเป็นตัวขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจหลัก ในขณะที่หนองบัวลำภูมีสัดส่วนทางเศรษฐกิจที่เพิ่มสูงขึ้น และบึงกาฬ กลับมีสัดส่วนทางเศรษฐกิจลดลง

ปัญหา / ความต้องการ: ปรับโครงสร้างการผลิตให้หลากหลายและมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและขยายฐาน การผลิต เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพของแรงงานทั้งภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ยกระดับมาตรฐานสินค้า เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย การเจรจาจับคู่ธุรกิจ พัฒนาเทคโนโลยีการผลิต สนับสนุนข้อมูลการวิจัยด้านการผลิต การตลาดให้ผู้ประกอบการ

ตารางที่ ๙ แสดงการเปรียบเทียบลำดับของผลิตภัณฑ์มวลรวม

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ลำดับของประเทศ	ลำดับของภาค	ลำดับของกลุ่มจังหวัด
กลุ่มจังหวัด	๑๕	๓	-
อุดรธานี	๕๔	๕	๓
เลย	๔๖	๓	๑
หนองคาย	๕๒	๔	๒
หนองบัวลำภู	๗๖	๒๐	๕
บึงกาฬ	๗๐	๑๕	๔

ที่มา:สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๓) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ที่แท้จริง ณ ราคาคงที่ (Chain Volume Measure: CVMs) เฉลี่ย ๕ ปี ย้อนหลัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ ๓.๘๐ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ (ร้อยละ ๓.๙๗) โดยที่จังหวัดเลย มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดร้อยละ ๕.๓๔ รองลงมาได้แก่ จังหวัดหนองบัวลำภู (๔.๘๐) จังหวัดบึงกาฬ (๔.๗๙) จังหวัดหนองคาย (๓.๗๙) และจังหวัดอุดรธานี (๒.๔๒)

(๔) ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว (GRP Per Capita) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ในปี ๒๕๖๒ ค่าเฉลี่ยต่อหัวเท่ากับ ๘๕,๖๕๘ บาท/ปี เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ (๘๓,๗๔๔ บาท/ปี) คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๙ จัดอยู่ในอันดับที่ ๓ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันดับที่ ๑ ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (๘๖,๘๐๔ บาท/ปี) อันดับ ๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (๘๕,๑๑๓ บาท/ปี) อันดับที่ ๔ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (๗๑,๑๕๒ บาท/ปี ล้านบาท) และ อันดับที่ ๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (๗๐,๑๘๑ บาท/ปี)

ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร(Per capita GPCP) ในปี ๒๕๖๒ โดยรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีส่วนใหญ่มาจากจังหวัดเลย ที่มีรายได้ต่อหัวต่อปีสูงที่สุด ๑๐๑,๕๒๗ บาท/ปี รองลงมาได้แก่ จังหวัดหนองคาย (๙๑,๐๖๘ บาท/ปี) จังหวัดอุดรธานี (๙๐,๒๖๙ บาท/ปี) จังหวัดบึงกาฬ (๖๘,๗๒๗ บาท/ปี) และจังหวัดหนองบัวลำภู (๖๓,๐๐๒ บาท/ปี)

ตารางที่ ๑๐ แสดงการเปรียบเทียบลำดับรายได้ต่อหัวของประชากร

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ลำดับของภาค	ลำดับของกลุ่มจังหวัด
กลุ่มจังหวัด	๓	-
อุดรธานี	๕	๓
เลย	๓	๑
หนองคาย	๔	๒
หนองบัวลำภู	๒๐	๕
บึงกาฬ	๑๕	๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๖๐

(๕) สาขาการผลิตที่สำคัญ ในปี ๒๕๖๒ มูลค่าสาขาการผลิตที่สูงที่สุดของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ คือ ภาคเกษตรกรรม ๕๗,๕๓๔ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๗๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดฯ ที่เหลือเป็นภาคนอกการเกษตร ๒๐๗,๕๖๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๘.๓๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดฯ ซึ่งมีสาขาการเกษตร ป่าไม้และประมงเป็นสาขาที่มีการผลิตสูงที่สุด ๕๗,๕๓๔ ล้านบาท รองลงมาได้แก่ ด้านอุตสาหกรรม ๕๐,๑๓๐ ล้านบาท สาขาการผลิต ๓๘,๗๖๕ ล้านบาท สาขาการค้าส่งและค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ๓๖,๗๓๓ ล้านบาท และสาขาการศึกษา ๓๒,๓๗๓ ล้านบาท เป็นต้น

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและภัยคุกคาม) และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน(จุดแข็งและจุดอ่อน)(SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strengths: S)

๑. มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่เพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงาน ที่เพียงพอ
๒. ที่ตั้งเชิงยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่สามารถไปยัง ๓ ประเทศ ได้แก่ สปป.ลาว เวียดนาม และจีนตอนใต้
๓. มีทุนทางประวัติศาสตร์ ทางธรรมชาติ ธรรมะ และวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ มรดกโลก บ้านเชียง ผีตาโขน และความเชื่อความศรัทธาเกี่ยวกับภูยานาค
๔. มีศักยภาพสูงในการปลูกพืชที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ อาทิ ข้าว ยางพารา ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง พืชเศรษฐกิจใหม่ โกโก้ กาแฟ
๕. เป็นแหล่งที่มีแร่ธาตุและทรัพยากรธรรมชาติอยู่สูง
๖. เป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ เช่น ผ้าทอพื้นเมือง

จุดอ่อน (Weakness: W)

1. ผู้ประกอบการขาดองค์ความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีใหม่ ๆ และเงินทุนที่จะมาพัฒนาต่อยอดแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น
2. ขาดอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการเชื่อมโยงการผลิตและการแปรรูปส่วนใหญ่ยังเป็นอุตสาหกรรมขั้นต้น
3. ผู้ประกอบการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เนื่องจากคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์

โอกาส(Opportunities : O)

1. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงด้วย BCG โมเดล, SDG เช่น Bio Economy อาหารชีวภาพ ฯลฯ
2. การเป็นเจ้าภาพพืชสวนโลกของจังหวัดอุดรธานีในปี ๒๕๖๙ จะส่งผลต่อการพัฒนาทั้งเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัด
3. พฤติกรรมผู้บริโภคที่มีการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการซื้อสินค้ามากขึ้น
4. รัฐบาลมีการวางแผนเพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม และโลจิสติกส์ (ทางราง และทางถนน) ทั้งภายในและระหว่างประเทศ

อุปสรรค (Threats: T)

1. ประเทศเพื่อนบ้านมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายการลงทุน
2. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
3. ประเทศเพื่อนบ้าน มีการพัฒนาขีดความสามารถที่สูงขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันสูง
4. กฎหมายและกฎระเบียบในพื้นที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เช่น กฎหมายผังเมือง
5. แนวโน้มการเข้าสู่สังคมสูงวัย ส่งผลต่อจำนวนแรงงาน และสวัสดิการ
6. กฎหมายและกฎระเบียบในพื้นที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เช่น กฎหมายผังเมือง

การนำผลการวิเคราะห์ SWOT ไปจัดทำแผนกลยุทธ์ด้วยเครื่องมือ TOWS Matrix

ตารางแสดงผลกลยุทธ์เชิงรุก

SO	<p>จุดแข็ง (Strengths: S)</p> <p>๑) มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับภาคการเกษตรอย่างเพียงพอ</p> <p>๒) พื้นที่เชิงยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดติดชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านที่สามารถเชื่อมโยง ๓ ประเทศ ได้แก่ สปป.ลาว เวียดนาม และจีนตอนใต้</p> <p>๓) มีทุนทางประวัติศาสตร์ ทางธรรมชาติ ธรรมะ และวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ มรดกโลกบ้านเชียง ผีตาโชน ภูกระดึง และความเชื่อความศรัทธาเกี่ยวกับพญานาค</p> <p>๔) พื้นที่เพาะปลูกมีศักยภาพสูงสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ อาทิ ข้าว ยางพารา ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน สมุนไพร และมันสำปะหลัง พืชเศรษฐกิจใหม่ โกโก้ กาแฟ</p> <p>๕) เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีปริมาณแร่ธาตุค่อนข้างมาก เช่น แร่โปแตช</p> <p>๖) เป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์เช่น ผ้าทอมือพื้นเมือง ผ้าหมีขีด เป็นต้น</p>
<p>โอกาส (Opportunities: O)</p> <p>๑) รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงด้วย BCG โมเดล, SDG เช่น Bio Economy อาหารชีวภาพ ฯลฯ</p> <p>๒) การเป็นเจ้าภาพพืชสวนโลกของจังหวัดอุดรธานีในปี ๒๕๖๙ จะส่งผลต่อการพัฒนาทั้งเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัด</p> <p>๓) พฤติกรรมผู้บริโภคที่มีการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการซื้อสินค้ามากขึ้น</p> <p>๔) รัฐบาลมีการวางแผนเพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม และโลจิสติกส์ (ทางราง และทางถนน) ทั้งภายในและระหว่างประเทศ</p> <p>๕) สปป.ลาว ซึ่งเป็นลูกค้าสำคัญให้ความเชื่อมั่นในสินค้าของไทย</p> <p>๖) ตลาดเทคโนโลยีมีแนวโน้มดีขึ้นเนื่องจากราคาถูกลง รวมทั้งกลุ่ม startup ส่งเสริมประสิทธิภาพของการพัฒนาด้านนวัตกรรม</p> <p>๗) ฝั่งเมืองเอื้อประโยชน์ต่อการลงทุน</p> <p>๘) พื้นที่เหมาะแก่การปลูกพืชสมุนไพร</p> <p>๙) ความเสถียรภาพของการจ่ายกระแสไฟฟ้าค่อนข้างดี</p>	<p>SO กลยุทธ์เชิงรุก</p> <p>๑. พัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น</p> <p>๑. ส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานการผลิตสู่สากลเพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับต่างประเทศ</p> <p>๒. ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น</p>

ตารางแสดงผลกลยุทธ์เชิงรับ

<p>ST</p>	<p>จุดแข็ง (Strengths: S)</p> <ol style="list-style-type: none"> มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่เพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงาน ที่เพียงพอ ที่ตั้งเชิงยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่สามารถไปยัง ๓ ประเทศ ได้แก่ สปป.ลาว เวียดนาม และจีนตอนใต้ มีทุนทางประวัติศาสตร์ ทางธรรมชาติ ธรรมะ และวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ มรดกโลกบ้านเชียง ผีตาโชน และความเชื่อความศรัทธาเกี่ยวกับพญานาค มีศักยภาพสูงในการปลูกพืชที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ อาทิ ข้าว ยางพารา ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อย โรงงาน และมันสำปะหลัง พืชเศรษฐกิจใหม่ โกโก้ กาแฟ เป็นแหล่งที่มีแร่ธาตุและทรัพยากรธรรมชาติอยู่สูง เป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ เช่น ผ้าทอพื้นเมือง
<p>อุปสรรค (Threats: T)</p> <ol style="list-style-type: none"> ประเทศเพื่อนบ้านมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายการลงทุน สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรน่า ๒๐๑๙ ประเทศเพื่อนบ้าน มีการพัฒนาขีดความสามารถที่สูงขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันสูง กฎหมายและกฎระเบียบในพื้นที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เช่น กฎหมายผังเมือง แนวโน้มการเข้าสู่สังคมสูงวัย ส่งผลต่อจำนวนแรงงาน และสวัสดิการ กฎหมายและกฎระเบียบในพื้นที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เช่น กฎหมายผังเมือง 	<p>ST กลยุทธ์เชิงรับ</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

ตารางแสดงผลกลยุทธ์เชิงแก้ไข

<p>WO</p>	<p>จุดอ่อน (Weakness: W)</p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้ประกอบการขาดองค์ความรู้ ทักษะ เทคโนโลยี ใหม่ ๆ และเงินทุนที่จะมาพัฒนาต่อยอดแปรรูป ผลิตภัณฑ์เกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น ขาดอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการเชื่อมโยงการผลิต และการแปรรูปส่วนใหญ่ยังเป็นอุตสาหกรรมขั้นต้น ผู้ประกอบการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ เนื่องจากคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์
<p>โอกาส (Opportunities : O)</p> <ol style="list-style-type: none"> นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงด้วย BCG โมเดล, SDG เช่น Bio Economy อาหารชีวภาพ ฯลฯ การเป็นเจ้าภาพพืชสวนโลกของจังหวัดอุดรธานีในปี ๒๕๖๙ จะส่งผลต่อการพัฒนาทั้งเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ในกลุ่มจังหวัด พฤติกรรมผู้บริโภคที่มีการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ ในการซื้อสินค้ามากขึ้น รัฐบาลมีการวางแผนเพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม และโลจิสติกส์ (ทางราง และทางถนน) ทั้งภายในและ ระหว่างประเทศ 	<p>WO กลยุทธ์เชิงแก้ไข</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมเกษตร โดยใช้นวัตกรรม ยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อรองรับการลงทุน ในภาคอุตสาหกรรม

ตารางแสดงผลกลยุทธ์เชิงทดถอย

<p>WT</p>	<p>จุดอ่อน (Weakness: W)</p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้ประกอบการขาดองค์ความรู้ ทักษะ เทคโนโลยี ใหม่ ๆ และเงินทุนที่จะมาพัฒนาต่อยอดแปรรูป ผลิตภัณฑ์เกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น ขาดอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการเชื่อมโยงการผลิต และการแปรรูปส่วนใหญ่ยังเป็นอุตสาหกรรมขั้นต้น ผู้ประกอบการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ เนื่องจากคุณสมบัติไม่เป็นที่ไปตามเกณฑ์
<p>อุปสรรค (Threats: T)</p> <ol style="list-style-type: none"> ประเทศเพื่อนบ้านมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า ส่งผล ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายการลงทุน สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัส โควิด-19 ประเทศเพื่อนบ้าน มีการพัฒนาขีดความสามารถที่ สูงขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันสูง กฎหมายและกฎระเบียบในพื้นที่ไม่เอื้ออำนวยต่อ การลงทุน เช่น กฎหมายผังเมือง แนวโน้มการเข้าสู่สังคมสูงวัย ส่งผลต่อจำนวน แรงงาน และสวัสดิการ กฎหมายและกฎระเบียบในพื้นที่ไม่เอื้ออำนวยต่อ การลงทุน เช่น กฎหมายผังเมือง 	<p>WT กลยุทธ์เชิงทดถอย</p> <ol style="list-style-type: none"> สนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) เพื่อสร้างเครือข่าย

๓.๒ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปชั้นนำด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐาน

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนา **ด้านที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร**

● **เป้าประสงค์**

เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรของกลุ่มจังหวัดให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

● **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

● **กลยุทธ์ / โครงการ**

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตร การผลิต และการแปรรูปอุตสาหกรรม	● โครงการส่งเสริมและยกระดับการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก	๑๔๘,๘๒๙,๐๐๐	๑๔๘,๘๒๙,๐๐๐	๑๔๘,๘๒๙,๐๐๐	๑๔๘,๘๒๙,๐๐๐	๑๔๘,๘๒๙,๐๐๐
	● โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial)	๑๗๙,๐๗๕	๑๗๙,๐๗๕	๑๗๙,๐๗๕	๑๗๙,๐๗๕	๑๗๙,๐๗๕
	● โครงการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนด้านการเกษตร	๒๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๑๕,๐๐๐,๐๐๐
	● โครงการส่งเสริมการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่ม และการตลาดสินค้าเกษตร	๒๙,๐๐๐,๐๐	๒๙,๐๐๐,๐๐	๒๙,๐๐๐,๐๐	๒๙,๐๐๐,๐๐	๒๙,๐๐๐,๐๐
	● การส่งเสริมการขับเคลื่อนเกษตรชีวภาพเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สู่อุตสาหกรรมยั่งยืน	๑,๒๔๖,๑๕๒,๐๕๐	๑,๒๔๖,๑๕๒,๐๕๐	๑,๒๔๖,๑๕๒,๐๕๐	๑,๒๔๖,๑๕๒,๐๕๐	๑,๒๔๖,๑๕๒,๐๕๐

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรม การเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตรปลอดภัยอย่างเป็นระบบและยั่งยืน 	๑๓๗,๘๗๘,๖๘๐	๑๓๗,๘๗๘,๖๘๐	๑๓๗,๘๗๘,๖๘๐	๑๓๗,๘๗๘,๖๘๐	๑๓๗,๘๗๘,๖๘๐
๓. พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการคมนาคม 	๔๐๐,๔๘๐,๐๐๐	๔๐๐,๔๘๐,๐๐๐	๔๐๐,๔๘๐,๐๐๐	๔๐๐,๔๘๐,๐๐๐	๔๐๐,๔๘๐,๐๐๐
๔. เชื่อมโยงการผลิตภาคอุตสาหกรรมให้มีความต่อเนื่องทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ	<ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค 	๔๑๑,๐๐๐	๔๑๑,๐๐๐	๔๑๑,๐๐๐	๔๑๑,๐๐๐	๔๑๑,๐๐๐
๕. ยกระดับมาตรฐาน BCG Model	<ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมยกระดับและสร้างขีดความสามารถทางธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารสู่สากล 	๑,๐๔๒,๘๘๖,๕๕	๑,๐๔๒,๘๘๖,๕๕	๑,๐๔๒,๘๘๖,๕๕	๑,๐๔๒,๘๘๖,๕๕	๑,๐๔๒,๘๘๖,๕๕
	<ul style="list-style-type: none"> โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการผลิต การค้า และการบริการ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 	๓๓,๒๐๐,๐๐	๓๓,๒๐๐,๐๐	๓๓,๒๐๐,๐๐	๓๓,๒๐๐,๐๐	๓๓,๒๐๐,๐๐

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ

• เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการให้มีทักษะ องค์ความรู้ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ผลิตภาพแรงงานและสถานประกอบการเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ ๓

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. ส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานการผลิตสู่สากล เพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรแรงงานและผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการผลิต การค้า และการบริการเพื่อรองรับ New normal 	๕,๔๐๐,๐๐๐	๕,๔๐๐,๐๐๐	๕,๔๐๐,๐๐๐	๕,๔๐๐,๐๐๐	๕,๔๐๐,๐๐๐

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
	<ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารโดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมทางด้านอาหาร 	๑,๐๔ ๒,๘๘ ๖,๕๗ ๕	๑,๐๔ ๒,๘๘ ๖,๕๗ ๕	๑,๐๔ ๒,๘๘ ๖,๕๗ ๕	๑,๐๔ ๒,๘๘ ๖,๕๗ ๕	๑,๐๔ ๒,๘๘ ๖,๕๗ ๕
	<ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมและสร้างเครือข่ายเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการและสถาบันทางด้านการเกษตรให้มีความเข้มแข็ง 	๕๕,๔ ๗๘,๖ ๐๐	๕๕,๔ ๗๘,๖ ๐๐	๕๕,๔ ๗๘,๖ ๐๐	๕๕,๔ ๗๘,๖ ๐๐	๕๕,๔ ๗๘,๖ ๐๐
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	<ul style="list-style-type: none"> - 	-	-	-	-	-
๓. สนับสนุนปัจจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เอื้อต่อการลงทุน	<ul style="list-style-type: none"> - 	-	-	-	-	-
๔. ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะการบริการ	<ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว 	๒๔,๑ ๒๒	๒๔,๑ ๒๒	๒๔,๑ ๒๒	๒๔,๑ ๒๒	๒๔,๑ ๒๒
	<ul style="list-style-type: none"> โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม 	๓๒,๐ ๐๐	๓๒,๐ ๐๐	๓๒,๐ ๐๐	๓๒,๐ ๐๐	๓๒,๐ ๐๐
	<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดอุดรธานี 	๑๑๑, ๒๐๐	๑๑๑, ๒๐๐	๑๑๑, ๒๐๐	๑๑๑, ๒๐๐	๑๑๑, ๒๐๐
	<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรแรงงานและผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการผลิต การค้าและการบริการเพื่อรองรับ New normal 	๕,๔๐ ๐,๐๐ ๐	๕,๔๐ ๐,๐๐ ๐	๕,๔๐ ๐,๐๐ ๐	๕,๔๐ ๐,๐๐ ๐	๕,๔๐ ๐,๐๐ ๐

๓) แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

● เป้าประสงค์

เพื่อยกระดับสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา R&D เพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	● โครงการยกระดับสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานสากล โดยใช้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่การวิจัยและเกษตรอัจฉริยะ สู่การเป็นเมืองแห่ง Food Valley	๙๑๑, ๙๔๐, ๗๕๐	๙๑๑, ๙๔๐, ๗๕๐	๙๑๑, ๙๔๐, ๗๕๐	๙๑๑, ๙๔๐, ๗๕๐	๙๑๑,๙ ๔๐๗๕ ๐
๒. เพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	● โครงการส่งเสริมและสร้างเครือข่ายเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการและสถาบันทางการเกษตรให้มีความเข้มแข็ง	๕๕,๔ ๗๘,๖ ๐๐	๕๕,๔ ๗๘,๖ ๐๐	๕๕,๔ ๗๘,๖ ๐๐	๕๕,๔ ๗๘,๖ ๐๐	๕๕,๔ ๗๘,๖ ๐๐
๓. สนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) เพื่อสร้างเครือข่าย	● โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	๒๔,๔ ๐๐	๒๔,๔ ๐๐	๒๔,๔ ๐๐	๒๔,๔ ๐๐	๒๔,๔ ๐๐
	● โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการผลิต การค้า และการบริการ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๓๓,๒ ๐๐,๐ ๐๐	๓๓,๒ ๐๐,๐ ๐๐	๓๓,๒ ๐๐,๐ ๐๐	๓๓,๒ ๐๐,๐ ๐๐	๓๓,๒ ๐๐,๐ ๐๐
	● โครงการสัมมนาทางการค้าและการลงทุนและการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง	๔๔๔, ๕๖๐, ๒๕๐	๔๔๔, ๕๖๐, ๒๕๐	๔๔๔, ๕๖๐, ๒๕๐	๔๔๔, ๕๖๐, ๒๕๐	๔๔๔, ๕๖๐, ๒๕๐

๔) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๔ การพัฒนาการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐาน

● เป้าประสงค์

เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัด ให้ได้มาตรฐานที่สูงขึ้น

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ผู้ประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. เพิ่มขีด ความสามารถการ แข่งขันด้านผลิตภัณฑ์ ชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> โครงการยกระดับและพัฒนาสินค้าและบริการมุ่งสู่มาตรฐานสากล 	๕๐,๐ ๐๐,๐ ๐๐	๕๐,๐ ๐๐,๐ ๐๐	๕๐,๐ ๐๐,๐ ๐๐	๕๐,๐ ๐๐,๐ ๐๐	๕๐,๐ ๐๐,๐ ๐๐
	<ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน : งานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) 	๑๓๖, ๐๕๖	๑๓๖, ๐๕๖	๑๓๖, ๐๕๖	๑๓๖, ๐๕๖	๑๓๖, ๐๕๖
๒. ยกระดับมาตรฐาน ด้านอุตสาหกรรมไมซ์ ด้านกีฬาและการ ท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงคุณค่า โดยใช้ศักยภาพและอัตลักษณ์ของจังหวัดอุดรธานี แบบคู่ขนาน 	๔,๓๕ ๑,๑๐ ๐,๔๐ ๐	๔,๓๕ ๑,๑๐ ๐,๔๐ ๐	๔,๓๕ ๑,๑๐ ๐,๔๐ ๐	๔,๓๕ ๑,๑๐ ๐,๔๐ ๐	๔,๓๕ ๑,๑๐ ๐,๔๐ ๐
	<ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสร้างภาพลักษณ์ในอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา และการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มโอกาสการแข่งขันทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ 	๖๘๓, ๙๐๕, ๘๗๐	๖๘๓, ๙๐๕, ๘๗๐	๖๘๓, ๙๐๕, ๘๗๐	๖๘๓, ๙๐๕, ๘๗๐	๖๘๓, ๙๐๕, ๘๗๐
	<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดหนองบัวลำภูสู่สากล 	๑๑,๗ ๐๙,๒ ๐๐	๑๑,๗ ๐๙,๒ ๐๐	๑๑,๗ ๐๙,๒ ๐๐	๑๑,๗ ๐๙,๒ ๐๐	๑๑,๗ ๐๙,๒ ๐๐

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ

๔.๑.๑ โครงการส่งเสริมยกระดับและสร้างขีดความสามารถทางธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารสู่สากล

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมยกระดับและสร้างขีดความสามารถทางธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารสู่สากล
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรแปรรูป และเกษตรอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานสากลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่และเกษตรอัจฉริยะ สำหรับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายพื้นที่แปลงใหญ่จังหวัดอุดรธานี ๒๐ อำเภอ จำนวน ๑๕๐ พื้นที่แปลงใหญ่</p> <p>๒. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สู่กลุ่มเกษตรกรเป้าหมาย</p> <p>๓. เพื่อสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี และช่วยแก้ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๔. เพื่อสร้างต้นแบบชุมชนเกษตรสมัยใหม่ ตามแนวทางการพัฒนาโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๕. เพื่อให้เกษตรกรสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่ เกษตรอัจฉริยะ และเกษตรแปรรูปรวมกับการใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG ได้</p>
๓. ผลผลิต (Output)	<p>๑. ได้นวัตกรรมสำหรับใช้ในการแปรรูปสำหรับกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่แปลงใหญ่ จำนวน ๑๐๐ นวัตกรรม</p> <p>๒. สร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี</p> <p>๓. เกิดระบบการเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตรภายในจังหวัด</p> <p>๔. มีระบบการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรในชุมชนที่เป็นระบบด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่</p> <p>๕. ผลิตภัณฑ์ได้รับการพัฒนาและยกระดับไม่น้อยกว่า ๔๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๖. เครือข่ายผู้เลี้ยงแมลงในจังหวัดอุดรธานี พัฒนาเป็นผู้ประกอบการก่อให้เกิดความ มั่นคงทางอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน</p>
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกิดชุมชนต้นแบบเกษตรแปรรูป เกษตรมูลค่าสูง และเกษตรอัจฉริยะ</p> <p>๒. ลดความเหลื่อมล้ำของคนในชุมชน</p> <p>๓. เกิดการพึ่งพาตนเองแบบยั่งยืน และเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่</p> <p>๔. เกิดรูปแบบการพัฒนาเมืองเกษตรสมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่</p> <p>๕. เกิดการสร้างนวัตกรรมการใช้ทรัพยากรท้องถิ่น มาเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร และเศรษฐกิจของชุมชน</p>

๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑. กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ในพื้นที่ ๒๐ อำเภอ ประกอบด้วย แปลงใหญ่ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ปลา โค กระบือ แพะ มะม่วง และผัก โดยมีจำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๒,๐๐๐ ราย</p> <p>๒. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) จำนวน ๑๕ แห่ง</p> <p>๓. อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรกรรม มากกว่าร้อยละ ๒</p>
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>- แผนพัฒนาจังหวัด อุตรธานี</p> <p><u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑</u>: ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง</p>
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม และพัฒนานวัตกรรมอาหารเพื่อสุขภาพสำหรับคนทุกช่วงวัย
๗. งบประมาณ	๑,๐๔๒,๘๘๖,๕๗๕ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรธานี , วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรธานี , สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุตรธานี , มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี , สำนักงานพลังงานจังหวัดอุตรธานี

๔.๑.๒ โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรไทยให้มีความมั่นคงด้านอาชีพ และมั่นคงด้านรายได้ อย่างยั่งยืน โดยการสร้างองค์ความรู้ด้านการเพิ่มมูลค่าให้กับเกษตรกร ๒. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตผลทางการเกษตร (Value Added) ให้กับเกษตรกรในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/กลุ่มชุมชนการเกษตร/สหกรณ์การเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการตลาด เพื่อเชื่อมโยงและผลักดันงานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม
๓. ผลผลิต (Output)	๑. สมาชิกกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร กลุ่มสหกรณ์การเกษตรที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร จำนวน ๒๐ ราย ๒. ผลิตภัณฑ์การเกษตรได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๕ ผลิตภัณฑ์
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ต่อปี
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัด อุตรธานี <u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑</u> : ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม และพัฒนานวัตกรรมอาหารเพื่อสุขภาพสำหรับคนทุกช่วงวัย
๗. งบประมาณ	๑,๐๔๒,๘๘๖,๕๗๕ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรธานี , วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรธานี , สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุตรธานี , มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี , สำนักงานพลังงานจังหวัดอุตรธานี

๔.๑.๓ โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตรปลอดภัยอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตรปลอดภัยอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ยกระดับรายได้ให้เกษตรกร ๒. เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ๓. เพื่อพัฒนาเครือข่ายผู้ผลิตอาหารเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์
๓. ผลผลิต (Output)	ผลิตผลทางการเกษตรเพิ่มขึ้น เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ การบริหารจัดการ และสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรและการตลาดเชิงรุก ๒. เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรใช้ตลาดนำการผลิต โดยเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ผลิตและสามารถจูงใจเกษตรกรให้ปรับเปลี่ยนการผลิตมาเป็นเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์เพิ่มขึ้น
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ร้อยละการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ ต่อปี ๒. ร้อยละของพื้นที่เกษตรปลอดภัย (GAP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕ ต่อปี
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตรการผลิต และการแปรรูปอุตสาหกรรม
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. สสำรวจกลุ่มเป้าหมายและคัดเลือกกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ ๒. อบรมกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาดทั้งทาง Online และ Offline รวมทั้ง การบริหารจัดการองค์กรอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างความตระหนักและองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๓. ยกระดับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร จากขั้นต้นสู่ขั้นกลาง จากขั้นกลางสู่ขั้นสูง ส่งผลให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้นสามารถเป็นกลุ่มเกษตรกรต้นแบบและเกิดเครือข่ายเกษตรกรที่เข้มแข็ง ๔. จัดกิจกรรมทดสอบตลาดที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ เพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์กับช่องทางตลาดที่เหมาะสม ๕. ติดตามประเมินผลโครงการ เรงรัดการดำเนินโครงการ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดเป้าหมายที่กำหนด
๗. งบประมาณ	๑๗๙,๐๗๕ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี

๔.๑.๔ โครงการส่งเสริมพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารโดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ
และนวัตกรรมทางด้านอาหาร

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารโดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมทางด้านอาหาร
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพทรัพยากรบุคคลในมิติการค้า การลงทุน เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ ๒. เพื่อยกระดับ มาตรฐาน ราคา คุณภาพ สินค้า ของตลาด โดยนำเทคโนโลยี ให้เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัย ๓. เพื่อพัฒนาระบบ SmartMarket การตลาดผ่านช่องทางออนไลน์ ให้กับผู้ประกอบการสร้างจตุรวมสินค้า ใน E-Catalogdigital การสั่งซื้อสินค้าจากตลาดทางออนไลน์ ระบบรูปภาพเพื่อเลือกสินค้า (E-catalog) ๔. เพื่อเพิ่มช่องทางการขยายตลาด เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเชื่อมโยงเครือข่าย ทางธุรกิจเปิดช่องทางให้ผู้ประกอบการได้ประชาสัมพันธ์สินค้าผ่านสื่อออนไลน์ และ จำหน่ายสินค้าได้มากขึ้น ๕. เพื่อเกิดศูนย์ออกแบบผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีเครื่องจักรที่ทันสมัย เทคโนโลยีสมัยใหม่ และได้มาตรฐาน
๓. ผลผลิต (Output)	๑. จำนวนผู้ประกอบการทางสังคม ในการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มและระบบสารสนเทศที่สามารถทำการค้าขายหรือการร่วมลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ๒. มีจำนวนสถานประกอบการที่ใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการสื่อสารเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ๓. มูลค่าที่เกิดจากการจัดสัมมนาการค้าการลงทุนมีรายได้จำนวน ๕๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้น อัตราร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๔. หน่วยงานศูนย์กลางที่รับผิดชอบในการออกแบบกราฟฟิกเพื่อเศรษฐกิจชุมชน (Digital Design For E-commerce) เกิดขึ้น ๑ หน่วยงาน ๕. อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าที่เกิดจากการส่งเสริมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ๖. มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของการค้าผ่านระบบดิจิทัลแพลตฟอร์มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ๗. สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้รับผ่านการรับรองมาตรฐานมากกว่า ร้อยละ ๑๐ ๘. จำนวนโครงการของภาครัฐและจำนวนสินค้าที่ได้รับการสนับสนุน ให้มีการส่งเสริมตลาดการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ๙. จำนวนแรงงานที่ผ่านการรับรองมาตรฐานของกรมฝีมือแรงงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ๑๐. จำนวนของผู้ประกอบการโดยเฉพาะ SMEs วิสาหกิจชุมชนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐

<p>ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. ได้จำนวนผู้ประกอบการทางสังคมในการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มและระบบสารสนเทศ ยกย่องคุณภาพสินค้ามีจำนวนที่เพิ่มขึ้น</p> <p>๒. ได้จำนวนผู้ประกอบการที่ผ่านการคัดเลือกและพร้อมที่จะเข้าสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าที่ยกระดับตามเกณฑ์มาตรฐานGAPในการส่งออกสู่สากล</p> <p>๓. เกิดระบบการเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจและผู้ที่สนใจในการค้าและการลงทุนภายในพื้นที่จังหวัดมากขึ้น</p> <p>๔. ได้ช่องทางในการจำหน่ายสินค้าสู่สากลในรูปแบบที่หลากหลายหลากหลายจากการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มและระบบสารสนเทศทั้งสื่อsocial media ทั้ง online และ offline</p> <p>๕. มีหน่วยงานพร้อมที่จะให้การสนับสนุนฝึกอบรมทักษะฝีมือและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนา platform online เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ</p> <p>๖. ได้แรงงานที่ผ่านการรับรองมาตรฐานของกรมฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้น</p> <p>๗. ผลการจัดอันดับประสิทธิภาพฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้น</p> <p>๘. มีหน่วยงานศูนย์กลางที่รับผิดชอบในการออกแบบกราฟฟิกเพื่อเศรษฐกิจชุมชน (Digital Design For E-commerce) เกิดขึ้น</p> <p>๙. ได้จำนวนที่เพิ่มขึ้นผู้ประกอบการโดยเฉพาะ SMEs วิสาหกิจชุมชนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุน</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓</p>
<p>๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>- แผนพัฒนาจังหวัด อุดรธานี</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง</p>
<p>๖. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑. โครงการส่งเสริมพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหาร โดยใช้ เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมทางด้านอาหาร</p> <p>๒. โครงการการบริหารจัดการ การวิจัย และการแปรรูป อุตสาหกรรมแมลงเพื่อการ ส่งเสริมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืน โดยเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p>๓. โครงการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์บน ฐานเศรษฐกิจชีวภาพ (BCG) รองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p>
<p>๗. งบประมาณ</p>	<p>๑,๐๔๒,๘๘๖,๕๗๕ บาท</p>
<p>๘. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี , วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี , สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุดรธานี , มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี , สำนักงานพลังงานจังหวัดอุดรธานี</p>

๔.๑.๕ โครงการส่งเสริมการขับเคลื่อนเกษตรชีวภาพเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สู่อุตสาหกรรมยั่งยืน

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการขับเคลื่อนเกษตรชีวภาพเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สู่อุตสาหกรรมยั่งยืน
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก
๓. ผลผลิต (Output)	๑. ได้สินค้าเอกลักษณ์พื้นถิ่นไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. สร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี ๓. มีระบบการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรในชุมชนที่เป็นระบบด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ ๔. ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพ ความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกิดผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ เกษตรปลอดภัยมีมาตรฐานคุณภาพและคุณค่าทางโภชนาการ เกษตรมูลค่าสูง ๒. เกิดการพึ่งพาตนเองแบบยั่งยืน ๓. มีความมั่นคงทางอาชีพ ลดความเหลื่อมล้ำของคนในชุมชน
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัด อุตรธานี <u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การส่งเสริมและยกระดับการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ</u> <u>ทางการแข่งขันและความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก</u>
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรชีวภาพ ๒. พัฒนาการผลิต ยกกระดับมาตรฐานและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยและ เกษตรอินทรีย์ ๓. ขับเคลื่อนและสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานเพื่อเกษตรปลอดภัยและยั่งยืน ๔ โครงการส่งเสริมและพัฒนาพืชเศรษฐกิจและการทำเกษตรผสมผสาน อย่างยั่งยืน ตามมาตรฐานเกษตรปลอดภัยด้วยนวัตกรรมสมัยใหม่ ๕ ส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์เอกลักษณ์ประจำถิ่น
๗. งบประมาณ	๑,๒๔๖,๑๕๒,๐๕๐ บาท (งบพัฒนาจังหวัด) ๑๐,๗๕๗,๗๐๐ บาท (งบกระทรวง/งบกรม) รวมทั้งสิ้น ๑,๒๕๖,๙๐๙,๗๕๐ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุตรธานี , พาณิชยจังหวัด , ปศุสัตว์จังหวัด , อุตสาหกรรมจังหวัด , เกษตรจังหวัด , พลังงานจังหวัด , โครงการชลประทาน

๔.๑.๖ โครงการยกระดับสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานสากล โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่การวิจัย และเกษตรอัจฉริยะ สู่การเป็นเมืองแห่ง Food Valley

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานสากล โดยใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่การวิจัย และเกษตรอัจฉริยะ สู่การเป็นเมืองแห่ง Food Valley
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรแปรรูป และเกษตรอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานสากล ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่และเกษตรอัจฉริยะ สำหรับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายพื้นที่แปลงใหญ่จังหวัดอุดรธานี ๒๐ อำเภอ จำนวน ๑๕๐ พื้นที่แปลงใหญ่ ๒. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สู่กลุ่มเกษตรกรเป้าหมาย ๓. เพื่อสร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี และช่วยแก้ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ได้อย่างเป็นรูปธรรม ๕. เพื่อสร้างต้นแบบชุมชนเกษตรสมัยใหม่ ตามแนวทางการพัฒนาโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๖. เพื่อให้เกษตรกรสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่เกษตรอัจฉริยะ และเกษตร แปรรูปพร้อมกับการใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG ได้
๓. ผลผลิต (Output)	๑. ได้นวัตกรรมสำหรับใช้ในการแปรรูปสำหรับกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่แปลงใหญ่ จำนวน ๑๐๐ นวัตกรรม ๒. สร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี ๓. เกิดระบบการเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตรภายในจังหวัด ๔. มีระบบการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรในชุมชนที่เป็นระบบด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ ๕. ผลิตภัณฑ์ได้รับการพัฒนาและยกระดับไม่น้อยกว่า ๔๐ ผลิตภัณฑ์
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกิดชุมชนต้นแบบเกษตรแปรรูป เกษตรมูลค่าสูง และเกษตรอัจฉริยะ ๒. ลดความเหลื่อมล้ำของคนในชุมชน ๓. เกิดการพึ่งพาตนเองแบบยั่งยืน และเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ ๔. เกิดรูปแบบการพัฒนาเมืองเกษตรสมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัด อุดรธานี ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การส่งเสริมและยกระดับการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ทางการแข่งขันและความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก

<p>๖. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑. ยกระดับสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน GAP และการบูรณาการเพื่อความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม</p> <p>๒. ส่งเสริมและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีพลังงานทดแทน</p> <p>๓. ขับเคลื่อนและสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานเพื่อเกษตรปลอดภัยและยั่งยืน</p> <p>๔ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตทุกสรรพสิ่ง (IoT) และเกษตรแม่นยำเพื่อการเกษตรมูลค่าสูง</p> <p>๕ พัฒนาการผลิตอาหารสัตว์ต้นทุนต่ำและคุณภาพสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่</p> <p>๖ ยกระดับการผลิตและเพิ่มมูลค่าการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากพืชและสัตว์แบบครบวงจร</p> <p>๗ พัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการอบแห้งเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร</p> <p>๘ ส่งเสริมระบบการทำเกษตรด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>๙ การยกระดับและเพิ่มมูลค่าการแปรรูปสมุนไพรสำหรับโรคอุบัติใหม่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่</p> <p>๑๐ ยกระดับสินค้าเกษตรแปรรูปให้ได้มาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ สู่การ เป็นเมืองแห่ง Food Valley</p>
<p>๗. งบประมาณ</p>	<p>๙๑๑,๙๔๐,๗๕๐ บาท (งบพัฒนาจังหวัด)</p>
<p>๘. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุดรธานี , เกษตรสหกรณ์จังหวัดอุดรธานี , สำนักงานประมงจังหวัดอุดรธานี , สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุดรธานี , สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุดรธานี , สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี , โครงการชลประทานอุดรธานี</p>

๔.๑.๗ โครงการการส่งเสริมและยกระดับการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก

๑. ชื่อโครงการ	โครงการการส่งเสริมและยกระดับการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อยกระดับคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน</p> <p>๒. เพื่อสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรรเป่าหมายอย่างมั่นคงและยั่งยืน</p> <p>๓. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และเทคโนโลยีด้านการตลาดให้กับเกษตรกร สามารถขยายช่องทางการตลาดสู่ผู้บริโภคโดยตรง</p> <p>๔. เพื่อสนับสนุนงบประมาณจัดหาแหล่งแสดงและจำหน่ายสินค้าให้กับเกษตรกรเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่าย</p> <p>๕. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถจัดทำแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด</p> <p>๖. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้</p> <p>๗. เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกรเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างเครือข่ายสถาบันเกษตรกรให้เป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการสินค้าเกษตร และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก</p>
๓. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรมีความรู้ในการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและมาตรฐาน</p> <p>๒. เกษตรกรมีช่องทางการจำหน่ายสินค้าเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๓. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๔. สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกรและเป็นองค์กรหลักในการจัดการบริหารสินค้าเกษตรให้กับสมาชิกและเกษตรกรในพื้นที่</p>
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกิดการบริการจัดการสินค้าเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยระบบตลาดนำการผลิต</p> <p>๒. สร้างอาชีพทางเลือกใหม่ให้แก่เกษตรกรที่มีพื้นที่ทางการเกษตรที่ไม่เหมาะสม สร้างความยั่งยืนของอาชีพให้แก่เกษตรกรอย่างมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน</p> <p>๓. สถาบันเกษตรกรสามารถเป็นที่พึ่งของสมาชิกและเกษตรกรทั่วไปในชุมชน</p> <p>๔. สถาบันเกษตรกรมีเครือข่ายทางด้านการตลาดสินค้าเกษตรที่มั่นคงและยั่งยืน</p>
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>- แผนพัฒนาจังหวัด อุตรดิตถ์</p> <p><u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การส่งเสริมและยกระดับการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก</u></p>

<p>๖. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑. การสร้างความเข้มแข็งด้านการตลาดสินค้าเกษตร ๒. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มเกษตรกรเพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุน ๓. การยกระดับศักยภาพและสร้างเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการ ๔ ยกระดับผลิตภัณท์สินค้าเกษตรแปรรูปปลอดภัย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ๕ พัฒนาช่องทางการตลาดสำหรับผลผลิตสินค้าทางการเกษตรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล</p>
<p>๗. งบประมาณ</p>	<p>๑๔๘,๘๒๙,๐๐๐บาท (งบพัฒนาจังหวัด)</p>
<p>๘. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุดรธานี</p>

๔.๑.๘ โครงการส่งเสริมและสร้างเครือข่ายเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและสถาบันทางด้านการเกษตรให้มีความเข้มแข็ง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและสร้างเครือข่ายเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและสถาบันทางด้านการเกษตรให้มีความเข้มแข็ง
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ยกกระดับรายได้ให้เกษตรกร ๒. เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ๓. เพื่อพัฒนาเครือข่ายผู้ผลิตอาหารเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์
๓. ผลผลิต (Output)	จำนวนวิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น
ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ การบริหารจัดการ และสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการแปรรูปสินค้าเกษตรและการตลาดเชิงรุก ๒. เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรใช้ตลาดนำการผลิต โดยเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ผลิตและสามารถจูงใจเกษตรกรให้ปรับเปลี่ยนการผลิตมาเป็นเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์เพิ่มขึ้น
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ร้อยละของจำนวนวิสาหกิจชุมชน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๒. ร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี ๓. ร้อยละของสินเชื่อ SME ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี ๔. สัดส่วนของสถานประกอบการได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ร้อยละ ๒๐ ต่อปี
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประเด็นการพัฒนาจังหวัด ๒. การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ส่งเสริมอัตลักษณ์ของจังหวัดหนองบัวลำภู "เมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว" ๒. ยกกระดับผ้าทอจังหวัดหนองบัวลำภูสู่สากล (แพรรณลุ่มภูสู่สากล) ๓. ยกกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดหนองบัวลำภูสู่สากล ๔. การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการสินค้าเกษตรยุคใหม่ (Online Marketing) ๕. ยกกระดับผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ๖. พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์ OTOP สู่ยุค ๔.๐
๗. งบประมาณ	๕๕,๔๗๘,๖๐๐
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดหนองบัวลำภู , สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดหนองบัวลำภู , สำนักงานประมงจังหวัดหนองบัวลำภู, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหนองบัวลำภู , สำนักงานสหกรณ์จังหวัดหนองบัวลำภู , สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดหนองบัวลำภู , สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองบัวลำภู , สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

๔.๑.๙ โครงการสัมมนาทางการค้าและการลงทุนและการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการสัมมนาทางการค้าและการลงทุนและการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพทรัพยากรบุคคลในมิติการค้า การลงทุน เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ</p> <p>๒. เพื่อยกระดับ มาตรฐาน ราคา คุณภาพ สินค้า ของตลาด โดยนำเทคโนโลยี ให้เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัย</p> <p>๓. เพื่อพัฒนาระบบ SmartMarket การตลาดผ่านช่องทางออนไลน์ ให้กับผู้ประกอบการสร้างจตุรวมสินค้า ใน E-Catalogdigital การสั่งซื้อสินค้าจากตลาดทางออนไลน์ระบบรูปภาพเพื่อเลือกสินค้า (E-catalog)</p> <p>๔. เพื่อเพิ่มช่องทางการขยายตลาด เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเชื่อมโยงเครือข่ายทางธุรกิจเปิดช่องทางให้ผู้ประกอบการได้ประชาสัมพันธ์สินค้าผ่านสื่อออนไลน์ และจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้น</p> <p>๕. เพื่อเกิดศูนย์ออกแบบ</p>
๓. ผลผลิต (Output)	<p>๑. จำนวนผู้ประกอบการทางสังคม ในการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มและระบบ สารสนเทศที่สามารถทำการค้าขายหรือการร่วมลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐</p> <p>๒. มีจำนวนสถานประกอบการที่ใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการสื่อสารเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕</p> <p>๓. มูลค่าที่เกิดจากการจัดสัมมนาการค้าการลงทุนมีรายได้จำนวน ๕๐ ล้านบาท/ปี เพิ่มขึ้น อัตราร้อยละ ๑๐ ต่อปี</p> <p>๔. หน่วยงานศูนย์กลางที่รับผิดชอบในการออกแบบกราฟฟิกเพื่อเศรษฐกิจชุมชน (Digital Design For E-commerce) เกิดขึ้น ๑ หน่วยงาน</p> <p>๕. อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าที่เกิดจากการส่งเสริมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐</p> <p>๖. มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของการค้าผ่านระบบดิจิทัลแพลตฟอร์มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐</p> <p>๗. สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้รับผ่านการรับรองมาตรฐานมากกว่า ร้อยละ ๑๐</p> <p>๘. จำนวนโครงการของภาครัฐและจำนวนสินค้าที่ได้รับการสนับสนุน ให้มีการส่งเสริม ตลาดการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐</p> <p>๙. จำนวนแรงงานที่ผ่านการรับรองมาตรฐานของกรมฝีมือแรงงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐</p> <p>๑๐. จำนวนของผู้ประกอบการโดยเฉพาะ SMEs วิสาหกิจชุมชนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐</p>
ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ (Outcome)	<p>๑. ได้จำนวนผู้ประกอบการทางสังคมในการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มและระบบสารสนเทศ ยกกระดับคุณภาพสินค้านี้มีจำนวนที่เพิ่มขึ้น</p> <p>๒. ได้จำนวนผู้ประกอบการที่ผ่านการคัดเลือกและพร้อมที่จะเข้าสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าที่ยกระดับตามเกณฑ์มาตรฐานGAPในการส่งออกสู่สากล</p>

	<p>๓. เกิดระบบการเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจและผู้ที่สนใจในการค้าและการลงทุน ภายในพื้นที่จังหวัดมากขึ้น</p> <p>๔. ได้ช่องทางในการจำหน่ายสินค้าสู่สากลในรูปแบบที่หลากหลายหลากหลายจากการใช้ดิจิทัล แพลตฟอร์มและระบบสารสนเทศทั้งสื่อ social media ทั้ง online และ offline</p> <p>๕. มีหน่วยงานพร้อมที่จะให้การสนับสนุนฝึกอบรมทักษะฝีมือและพัฒนาบุคลากร ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนา platform online เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ</p> <p>๖. ได้แรงงานที่ผ่านการรับรองมาตรฐานของกรมฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้น</p> <p>๗. ผลการจัดอันดับประสิทธิภาพฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้น</p> <p>๘. มีหน่วยงานศูนย์กลางที่รับผิดชอบในการออกแบบกราฟฟิกเพื่อเศรษฐกิจชุมชน (Digital Design For E-commerce) เกิดขึ้น</p> <p>๙. ได้จำนวนที่เพิ่มขึ้นผู้ประกอบการโดยเฉพาะ SMEs วิสาหกิจชุมชนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุน</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ การพัฒนาระบบที่รองรับ Digital Platform</p> <p>๑. ฐานข้อมูลผู้ประกอบการ สินค้า ประชาชนและนักท่องเที่ยว ที่รวบรวมได้จากโครงการ ๑ ระบบ</p> <p>๒. จำนวนผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๑,๐๐๐ ราย</p> <p>๓. จำนวนประชาชนนักท่องเที่ยวเข้าร่วมในกิจกรรมจำนวน ๑๐,๐๐๐ คน</p> <p>๔. ข้อมูลในการพัฒนา สินค้าและบริการ ของคนในพื้นที่เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับ ท้องถิ่นจำนวน ๑ ชุด</p> <p>๕. ผู้ประกอบการในจังหวัดมีความพึงพอใจ สร้างการใช้จ่ายในท้องถิ่นได้ไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านบาท</p> <p>๖. ผู้ประกอบการได้รับความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐%</p> <p>๗. ผู้ประกอบการ ภายในจังหวัดอุดรธานีสามารถประหยัดเวลาและต้นทุนในการ จัดจำหน่าย ไม่น้อยกว่า ๘๐%</p> <p>๘. ผู้ประกอบการภายในจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการสามารถพัฒนาและบริหารเกี่ยวกับ การจัดการธุรกิจ กิจการของตนเองได้มากขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐%</p> <p>๙. ศูนย์การเรียนรู้ฯ มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือ เครื่องจักร เทคโนโลยี และวิทยากรที่มีประสิทธิภาพพร้อมเป็นแหล่งเรียนรู้ของภูมิภาค พร้อมวิทยากรประจำศูนย์จำนวน ๕ คน</p> <p>๑๐. ชิ้นงานต้นแบบที่มีเอกลักษณ์ สามารถถ่ายทอดเรื่องราวผ่านชิ้นงานสามารถ เป็นต้นแบบในการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อื่นได้ ๒๐ ชิ้นงาน</p> <p>๑๑. กลุ่มเป้าหมายผ่านการอบรมมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากขึ้น</p> <p>๑๒. นักเรียนมีทักษะในด้านศิลปะและความคิดสร้างสรรค์เชิงบูรณาการ</p> <p>๑๓. สามารถสร้างนักวาดดิจิทัลที่มีผลงานเพื่อเข้าแข่งขันได้</p> <p>๑๔. ผู้เรียนสามารถหารายได้พิเศษจากการขายภาพออนไลน์หรือรับจ้างตัดต่อภาพในงานพิธีต่าง ๆ ช่วยครอบครัว</p>

	<p>๑๕. กระตุ้นยอดการใช้จ่ายในตลาดสดเพิ่มสูงขึ้น และตรงตามความต้องการสะอาดมีคุณภาพ</p> <p>๑๖. สินค้าที่จำหน่ายในตลาดมียอดขายเพิ่มขึ้น ๕%</p> <p>๑๗. มีระบบเลือกและจัดส่งสินค้า</p> <p>๑๘. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจ และยุติธรรม</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๒ การคัดเลือกและพัฒนาผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์เป้าหมาย</p> <p>๑. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ในการผลิตระบบตลาด และการบริหารจัดการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย</p> <p>๒. จำนวนตลาดหรือช่องทางการจำหน่ายสินค้าเพิ่มมากขึ้นอย่างน้อย ๑ ช่องทาง หรือตลาด</p> <p>๓. มูลค่าทางการค้าของสินค้าที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์และส่งเสริมการตลาด ไม่น้อยกว่า ๒ ล้านบาท</p> <p>๔. ผู้เข้าร่วมโครงการเกิดการออกแบบชิ้นงานที่มีเอกลักษณ์ สามารถถ่ายทอดเรื่องราวผ่านชิ้นงาน</p> <p>๕. มีผู้ผ่านการอบรมการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ จำนวน ๘๐ ราย</p> <p>๖. เกิดมูลค่าการค้าจากการจัดงานแสดงสินค้า</p> <p>๗. สามารถสร้างผู้นำในการสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชนได้ ๔๐ ชุมชน</p> <p>๘. ชุมชนมีชิ้นงานต้นแบบที่มีเอกลักษณ์ สามารถถ่ายทอดเรื่องราวผ่านชิ้นงานเป็นต้นแบบในการผลิต</p> <p>๙. มีผู้ผ่านการอบรมการผลิตสินค้าชุมชน จำนวน ๘๐ ราย</p> <p>๑๐. การจัดทำคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย จำนวน ๔ สินค้ากิจกรรมหลักที่ ๓ พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนา Digital Platform</p> <p>๑. ผู้ประกอบการผ่านการฝึกอบรมทักษะการตลาดออนไลน์ร้อยละ ๘๐</p> <p>๒. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการได้รับความพึงพอใจ ร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. เกิดมูลค่าทางการค้าผ่านการเชื่อมโยงตลาดออฟไลน์ Business Matching</p> <p>๔. จำนวนแรงงานที่เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน ๓๔๐ คน</p>
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>- แผนพัฒนาจังหวัด อุตรธานี</p> <p><u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การลงทุนการพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง</u></p>
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. การคัดเลือกและพัฒนาผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์เป้าหมายสู่ Digital Platform</p> <p>๒. พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนา Digital Platform</p> <p>๓. การพัฒนาระบบ Digital City Platform</p>
๗. งบประมาณ	๔๔๔,๕๖๐,๒๕๐
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรธานี

๔.๑.๑๐ โครงการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา และการท่องเที่ยวเชิง
คุณค่า โดยใช้ ศักยภาพและอัตลักษณ์ของจังหวัดอุดรธานี แบบคู่ขนาน

๑. ชื่อโครงการ	ครงการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงคุณค่า โดยใช้ศักยภาพและอัตลักษณ์ของจังหวัดอุดรธานี แบบคู่ขนาน
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑ เพื่อยกระดับผู้ประกอบการและบุคลากรด้านอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว เมืองสมุนไพรมืองกีฬา แบบคู่ขนานรองรับการให้บริการนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง</p> <p>๒ เพื่อยกระดับมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว สถานที่จัดงานไมซ์สถานประกอบการด้านกีฬา สุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ผลิตภัณฑ์ชุมชน ท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ</p> <p>๓ เพื่อออกแบบสร้างนวัตกรรมพัฒนาต่อยอด ศักยภาพและอัตลักษณ์ ผลิตภัณฑ์และสินค้า ทางด้านการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ สร้างสรรค์ วัฒนธรรม ศรัทธา ความเชื่อสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทยให้มีมูลค่าสูงรองรับการท่องเที่ยว</p>
๓. ผลผลิต (Output)	<p>๑.ยกระดับผู้ประกอบการและสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว ไมซ์ กีฬา สุขภาพ แพทย์แผนไทย จำนวน ๓ กิจกรรม</p> <p>๒.ยกระดับพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP สินค้าทางวัฒนธรรม สุขภาพ ความงาม แพทย์แผนไทย จำนวน ๙ กิจกรรม</p> <p>๓.ยกระดับแหล่งท่องเที่ยว ๓ แห่ง</p> <p>๔.เกิดเส้นทางท่องเที่ยวไมซ์ชุมชน เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สุขภาพ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เส้นทาง</p> <p>๕.ผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP จำนวน ๑๐๐ ผลิตภัณฑ์ พัฒนาเข้าสู่ อุตสาหกรรมไมซ์ (MICE ProductPremium) เป้าหมาย ปีละ ๕ ผลิตภัณฑ์</p>
ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ (Outcome)	<p>๑.บุคลากรและผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว เมืองสมุนไพรมืองกีฬาได้รับมาตรฐานตามวิชาชีพไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐</p> <p>๒.จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและการบริการ สถานประกอบการอุตสาหกรรมไมซ์ กีฬา ที่ได้รับรองตามมาตรฐาน SHA เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ จากรอบปีที่ผ่านมา</p> <p>๓.รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย /รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ๑๐ จากรอบปีที่ผ่านมา</p> <p>๔.มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นร้อยละ๗ จากรอบปีที่ผ่านมา</p> <p>๕.มูลค่าของอุตสาหกรรมกีฬาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓</p>
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑ ผู้ประกอบการและบุคลากรด้านอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และการกีฬา ได้รับรับรองมาตรฐานวิชาชีพตามสาขา เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๐

	<p>๒ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและบริการด้านกีฬา และสุขภาพ ได้รับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ จากรอบปีที่ผ่านมา</p> <p>๓ สถานประกอบการไมซ์ได้มาตรฐาน TMVS(ThailandMICE VenueStandard) ร้อยละ ๓๐ ให้เป็น AMVS(ASEANMICEVenue Standards) อย่างน้อย ๒ แห่ง</p> <p>๔ จำนวนผลิตภัณฑ์ สินค้า และบริการ ทางการท่องเที่ยวกีฬา สุขภาพ เชื่อมโยงเส้นทาง การท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าระดับพรีเมียม ๒๐ผลิตภัณฑ์ เส้นทางท่องเที่ยว ๑๐ เส้นทาง</p> <p>๕ GPPจากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สร้างสรรค์วัฒนธรรม ศรัทธา ความเชื่อ กีฬาสุขภาพความงาม และแพทย์แผนไทย การกีฬา อุตสาหกรรมไมซ์ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปีเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา</p> <p>๖ มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ จากรอบปีที่ผ่านมา</p> <p>๗ มูลค่าของอุตสาหกรรมกีฬาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓</p> <p>๘ อัตราการเข้าพักเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๐ จากเดิม ๔๐.๖๓ จากปีก่อน</p> <p>๙ ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน) เพิ่มขึ้น ๒.๕ วัน จากเดิม ๒.๐๔ จากปี ๖๓ รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย/รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ จากรอบปี ๒๕๖๓</p>
<p>๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>- แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า โดยใช้ศักยภาพและอัตลักษณ์ของจังหวัดอุดรธานีรองรับการแข่งขันทุกรูปแบบ</p>
<p>๖. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา และการท่องเที่ยว</p>
<p>๗. งบประมาณ</p>	<p>๔,๓๕๑,๑๐๐,๔๐๐</p>
<p>๘. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี/มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี/สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี/สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุดรธานี /สำนักงานจังหวัดอุดรธานี /สภาอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี</p>

๔.๑.๑๑ โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสร้างภาพลักษณ์ในอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา และการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มโอกาสการแข่งขันทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสร้างภาพลักษณ์ในอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา และการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มโอกาสการแข่งขันทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑ เพื่อออกแบบ สร้างนวัตกรรมพัฒนาต่อยอด ศักยภาพและอัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์ และสินค้าทางการการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ สร้างสรรค์ วัฒนธรรม ศรัทธา ความเชื่อ สุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทยให้มีมูลค่าสูงรองรับการท่องเที่ยว</p> <p>๒ เพื่อสร้างและสนับสนุนคลัสเตอร์เมืองไมซ์ เมืองกีฬา เมืองสมุนไพร เมืองมรดกโลกเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือด้านการประชาสัมพันธ์และเพิ่มโอกาสทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๓ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การบริหารจัดการอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬาและการท่องเที่ยวอย่างเป็นเลิศ มีความสามารถการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ</p>
๓. ผลผลิต (Output)	<p>๑. สื่อนวัตกรรมพัฒนาต่อยอด ศักยภาพและอัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์และสินค้าทางการ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สร้างสรรค์ วัฒนธรรม ศรัทธา ความเชื่อ สุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ๔ กิจกรรม</p> <p>๒. ประชุมสร้างคลัสเตอร์เมืองไมซ์ เมืองกีฬา เมืองสมุนไพร เมืองมรดกโลก ๓ ครั้ง</p> <p>๓. จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองไมซ์ ๗ ครั้ง</p> <p>๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ๓ ครั้ง</p> <p>๕. จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ๓ ครั้ง</p>
ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ (Outcome)	<p>๑. GPP จากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สร้างสรรค์วัฒนธรรม ศรัทธา ความเชื่อ กีฬาสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย การกีฬา อุตสาหกรรมไมซ์ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา</p> <p>๒. จำนวนคลัสเตอร์เมืองไมซ์ เมืองกีฬา เมืองสมุนไพร เมืองมรดกโลก ไม่น้อยกว่า ๑๐ คลัสเตอร์</p> <p>๓. จำนวนการจัดงานในอุตสาหกรรมไมซ์ เมืองกีฬา เมืองสมุนไพร เมืองมรดกโลกเชื่อมโยง การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ของการจัดงานในรอบปีที่ผ่านมา</p> <p>๔. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ จากรอบปีที่ผ่านมา</p> <p>๕. มูลค่าของอุตสาหกรรมกีฬาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓</p> <p>๖. อัตราการเข้าพักเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๐ จากเดิม ๔๐.๖๓ จากปีก่อน</p> <p>๗. ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน) เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ วัน จากเดิม ๒.๐๔ จากปี ๖๓</p>

	๘. รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย/รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ จากรอบปี ๒๕๖๓
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑ มีรายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย /รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ จากรอบปีที่ผ่านมา ๒ มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ จากรอบปีที่ผ่านมา ๓ มูลค่าของอุตสาหกรรมการกีฬาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า โดยใช้ศักยภาพและอัตลักษณ์ของจังหวัดอุดรธานีรองรับการแข่งขันทุกรูปแบบ
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	ส่งเสริมและสนับสนุนสร้างภาพลักษณ์ในอุตสาหกรรมไมซ์การกีฬา และการท่องเที่ยว
๗. งบประมาณ	๖๘๓,๙๐๕,๘๗๐
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี/สำนักงานสถิติจังหวัดอุดรธานี/มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี/สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุดรธานี/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี/สำนักงานขนส่งจังหวัดอุดรธานี/กกท.อด./การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)/สำนักงานจังหวัดอุดรธานี/สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี/สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดอุดรธานี/ศูนย์ความเป็นเลิศไมซ์/สำนักงานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี/ชมรมจักรยาน/สมาคมกีฬา/องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี/รพสต./สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว/ชมรมแพทย์แผนไทย/ชมรมกีฬาเพาะกายและฟิตเนสจังหวัดอุดรธานี/โรงเรียนมัธยมในเขตเมืองอุดรธานี ๑๐ แห่ง/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี/เทศบาลตำบลบ้านเชียง/อำเภอหนองหาน/สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุดรธานี และศูนย์เครือข่ายเทคโนโลยีเพื่อความยั่งยืน

๔.๑.๑๒ โครงการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนด้านการเกษตร

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนด้านการเกษตร
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการเกษตร ๒. เพื่อลดต้นทุนการทำการเกษตรของเกษตรกร เพื่อให้มีรายได้จากการทำเกษตรเพิ่มมากขึ้น
๓. ผลผลิต (Output)	สามารถตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลผลิตข้าวนาปี และพื้นที่ปลูกพืชฤดูแล้งที่เพิ่มขึ้น
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี และเส้นทางลำเลียงผลผลิตสินค้าเกษตรที่สะดวก สามารถลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร ทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. เกษตรกรในพื้นที่ที่สามารถลดต้นทุนการผลิตให้ลดลง และมีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ๒. ร้อยละของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน - ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ - ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด - ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรสมัยใหม่ ควบคู่กับการส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร ทั้งด้านถนนและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๗. งบประมาณ	๒๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประจำจังหวัดเลย/สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/สนง.พลังงานจังหวัด/สำนักงานพลังงานจังหวัดเลย

๔.๑.๑๓ โครงการส่งเสริมการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่ม และการตลาดสินค้าเกษตร

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่ม และการตลาดสินค้าเกษตร
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้มีผลผลิตเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพได้มาตรฐาน ๒. เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตรและเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรให้มีทักษะ องค์ความรู้และความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีการเกษตรเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร
๓. ผลผลิต (Output)	จำนวนแปลง/ฟาร์มเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	จำนวนแปลง/ฟาร์มเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ ๑) จำนวนแปลง/ฟาร์ม ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ๒) ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ๒. ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ เกษตรกรอยู่ดีกินดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ - ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด - ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรสมัยใหม่ ควบคู่กับการส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมความพร้อมของโครงการ มีหน่วยงานร่วมบูรณาการของภาครัฐในสังกัดกระทรวงเกษตรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง /เกษตรกร กลุ่มและสถาบันเกษตรกรในพื้นที่มีข้อมูลพื้นฐานและทักษะความชำนาญเฉพาะด้านงานภารกิจของหน่วยงานร่วมบูรณาการ รวมถึงเทคโนโลยี องค์ความรู้เพื่อพัฒนาต่อยอดได้
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร
๗. งบประมาณ	๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดเลย/หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประจำจังหวัดเลย/สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเลย/หน่วยงานในสังกัด กษ./อำเภอ/อปท./หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๑.๑๔ โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาความรู้และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมให้สามารถเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม ๒. เพื่อพัฒนาทักษะความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตอาสา และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน สถานประกอบการ และส่วนราชการ ในรูปแบบเครือข่ายเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อม จากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม สามารถลดข้อร้องเรียนได้
๓. ผลผลิต (Output)	๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีจิตสำนึกในการป้องกันปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย โดยใช้หลักธรรมาภิบาล ๒. ชุมชนที่อาศัยใกล้เคียงกับสถานประกอบการอุตสาหกรรม มีความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ๓. เป็นแนวทางในการดำเนินการขยายผลในการดำเนินโครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการอุตสาหกรรมต่อไป
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีจิตสำนึกในการป้องกันปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย โดยใช้หลักธรรมาภิบาล ๒. ชุมชนที่อาศัยใกล้เคียงกับสถานประกอบการอุตสาหกรรม มีความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ๓. เป็นแนวทางในการดำเนินการขยายผลในการดำเนินโครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการอุตสาหกรรมต่อไป
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	มีสมาชิกเครือข่ายบริเวณพื้นที่ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี เพิ่มขึ้น ๑ เครือข่าย
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การสำรวจพื้นที่เป้าหมาย และเชิญชวนสมาชิกใหม่เข้าร่วมกิจกรรมเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม ๒. กิจกรรมเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการ/ศึกษาดูงานเครือข่ายที่ประสบความสำเร็จ/กิจกรรมสานสัมพันธ์เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม ๓. การบริหารจัดการโครงการ (การตรวจติดตามประเมินผลการดำเนินงาน) ๔. จัดทำฐานข้อมูลกลุ่มสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม (ทำเนียบเครือข่ายฯ)
๗. งบประมาณ	๒๔,๔๐ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี

๔.๑.๑๕ โครงการการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและยกระดับเป็นระบบจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน</p> <p>๒. เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การปล่อยของเสียลงสู่แม่น้ำลำคลองในพื้นที่</p> <p>๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่องโดยสมาชิกเครือข่ายฯ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่</p> <p>๔. เพื่อให้ชุมชนมีความรู้เกี่ยวกับระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการอุตสาหกรรม สามารถรับรู้ข่าวสารของสถานประกอบการอุตสาหกรรม และมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในกรณีที่เกิดปัญหามลพิษต่างๆ โดยใช้หลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม</p> <p>๕. เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมของจังหวัดรายเดิมและรายใหม่และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) และสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ให้สามารถบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนรวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม</p> <p>๖. เพื่อพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวให้สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)</p>
๓. ผลผลิต (Output)	<p>๑. สถานประกอบการอุตสาหกรรม อปท. และชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวทาง และการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดีของสถานประกอบการโรงงานและเหมืองแร่</p> <p>๒. สถานประกอบการอุตสาหกรรมสามารถนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมมาใช้ในโรงงานและเหมืองแร่และผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้กับภาคประชาชน</p> <p>๓. สถานประกอบการอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดีของโรงงานและเหมืองแร่</p>
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑ สถานประกอบการอุตสาหกรรม อปท. และชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวทาง และการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดีของสถานประกอบการโรงงานและเหมืองแร่</p> <p>๒ สถานประกอบการอุตสาหกรรมสามารถนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมมาใช้ในโรงงานและเหมืองแร่และผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้กับภาคประชาชน</p>

	๓. สถานประกอบการอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดีของโรงงานและเหมืองแร่
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สถานประกอบการประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ ราย
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. การดำเนินงานจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คูคลอง หนอง และบึง</p> <p>๒. สสำรวจประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มเป้าหมายที่มีความเหมาะสมเข้าร่วมโครงการ และชี้แจงทำความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในพื้นที่หลักด้วยธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรส่วนท้องถิ่น ประชาชน และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ ณ สถานที่ศึกษาดูงาน</p>
๗. งบประมาณ	๓๒,๐๐๐ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี

๔.๑.๑๖ โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT)
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นที่เป้าหมาย รองรับมิให้ก่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในอนาคตบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยสนับสนุนการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๒. เพื่อให้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมภายในพื้นที่</p>
๓. ผลผลิต (Output)	<p>๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย มีความพร้อมรองรับมิให้ก่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในอนาคตบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน</p> <p>๒. ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและ แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมภายในพื้นที่</p>
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย มีความพร้อมรองรับมิให้ก่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในอนาคตบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน</p> <p>๒. ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและ แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมภายในพื้นที่</p>
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑. โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ มีการสื่อสารด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย หรือสารเคมีที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความรู้ด้านการจัดการพื้นที่อย่างมีส่วนร่วม</p> <p>๒. ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมภายในพื้นที่</p>
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมหรือการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือด้านความปลอดภัยหรือสารเคมีที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือแนวทางการพัฒนาสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ให้แก่ ผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชน ตลอดจนเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ในรูปแบบหรือวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้ง จัดกิจกรรมเพื่อบูรณาการข้อมูลสาธารณสุขภาค</p>

	<p>สาธารณูปการ และสัดส่วนพื้นที่สีเขียว กับองค์ประกอบโครงสร้างส่วนท้องถิ่นในพื้นที่หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการทบทวนแผนผังสาธารณูปโภค สาธารณูปการและสัดส่วนพื้นที่สีเขียว ตลอดจนสำรวจและรวบรวมผลดำเนินการ การรับรู้ และความพึงพอใจ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ประมวลผล และสรุปข้อมูลตามตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>๒. จัดกิจกรรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อทบทวนแผนปฏิบัติการ ตลอดจนแนวทางการส่งเสริมพัฒนาพื้นที่</p> <p>๓. จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ หรือคณะทำงานขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในระดับจังหวัด</p>
๗. งบประมาณ	๑๒๘,๕๐๐ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี

๔.๑.๑๗ โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบาย และยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาล กระทรวง อุตสาหกรรม และจังหวัด</p> <p>๒. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการในระดับจังหวัด ในการดำเนินธุรกิจเฉพาะทาง เพื่อให้ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาด้านบรรจุภัณฑ์ ต้นแบบที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>๓. ส่งเสริมพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและการลงทุนในระดับจังหวัด ให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน โดยสามารถบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงชัน ลดการพึ่งพาเศรษฐกิจนอกประเทศ ในปัจจุบันที่มีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและการแข่งขันในสงครามการค้า</p>
๓. ผลผลิต (Output)	<p>๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด ได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย มาตรการต่าง ๆ และประสบการณ์ การและเปลี่ยนเรียนรู้ ที่ได้รับบริการการให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะ ราย</p> <p>๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด ได้รับการช่วยเหลือบ่มเพาะผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนา ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์</p>
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด ได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย มาตรการต่าง ๆ และประสบการณ์ การและเปลี่ยนเรียนรู้ ที่ได้รับบริการการให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะราย</p> <p>๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด ได้รับการช่วยเหลือบ่มเพาะผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนา ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์</p>
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด ได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย มาตรการต่าง ๆ และประสบการณ์ การและเปลี่ยนเรียนรู้ ที่ได้รับบริการการให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะราย</p> <p>๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด ได้รับการช่วยเหลือบ่มเพาะผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนา ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์</p>
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ

<p>๖. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑. ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการเพื่อศึกษา สํารวจ และวิเคราะห์ ศักยภาพอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด</p> <p>๒. จัดกิจกรรมและเปลี่ยนเรียนรู้ ทางด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย และ ข้อบังคับต่างๆ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้าง ทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม</p> <p>๓. ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ในการส่งเสริม และพัฒนาการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการ และผู้ผลิตอุตสาหกรรม ชุมชนทุกประเภทการผลิต</p> <p>๔. ให้บริการให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและ ผู้ผลิตชุมชน ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/ บรรจุภัณฑ์</p>
<p>๗. งบประมาณ</p>	<p>๔๑๑,๐๐๐ บาท</p>
<p>๘. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี</p>

๔.๑.๑๘ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการผลิต การค้า และการบริการ เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการผลิต การค้า และการบริการ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการในชุมชนให้เกิดการพัฒนาและเพิ่มมูลค่า</p> <p>๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs ได้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>๓. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตสู่มาตรฐานสากล และสร้างความพอใจให้แก่ผู้ใช้บริการ</p> <p>๔. เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว</p> <p>๕. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการ SMEs, OTOP, Biz Club และกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๖. เพื่อประชาสัมพันธ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศและระดับสากลโดยการส่งเสริมการใช้ตราสัญลักษณ์มาตรฐานสินค้าจังหวัดเลย (Loei The Best)</p> <p>๗. เพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายทางการค้า การตลาด ให้กับผู้ประกอบการจังหวัดเลย</p> <p>๘. เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ OTOP, SMEs, Biz Club และกลุ่มเกษตรกรจังหวัดเลย</p>
๓. ผลผลิต (Output)	ผู้ประกอบการ SMEs ความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง Start up สู่เศรษฐกิจดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพได้อย่างเป็นรูปธรรมเป็นจังหวัดที่มีการบริการจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยการบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิชาการมาประยุกต์ใช้กับ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนของจังหวัดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อไป
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ผู้ประกอบการ SMEs ความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง Start up สู่เศรษฐกิจดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพได้อย่างเป็นรูปธรรมเป็นจังหวัดที่มีการบริการจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยการบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิชาการมาประยุกต์ใช้กับ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนของจังหวัดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อไป
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑. รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายสินค้า ไม่น้อยกว่า ๒ ล้านบาท</p> <p>๒. จำนวนผู้ประกอบการ SMEs อุตสาหกรรมแปรรูปที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๕ ราย</p> <p>๓. ความสุขของคนในชุมชนเพิ่มขึ้น</p> <p>๔. ความพึงพอใจของผู้บริโภคผ่านเกณฑ์ที่กำหนด</p> <p>๕. ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕</p>

	๖. สื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์สินค้าตราสัญลักษณ์มาตรฐานจังหวัดเลย (LOEI The Best) และ หรือ สินค้า SMEs ,OTOP Biz Club และ วิสาหกิจชุมชน ไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ - ยุทธศาสตร์ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขัน ได้อย่างยั่งยืน - ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด - ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การผลิต การค้า และการบริการ ที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	สนับสนุนการจัดการอุตสาหกรรมการผลิต การค้า และการบริการ มุ่งสู่ มาตรฐาน และพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สู่อุตสาหกรรม เป็น Start up ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสู่เศรษฐกิจยุคดิจิทัล
๗. งบประมาณ	๓๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเลย/สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย/พณ./ สنج./อต./พช./ทกจ./สภา อต./หอการค้า/คลัง/สภาท่องเที่ยว/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

๔.๑.๑๙ โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากร แรงงานและผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการผลิต
การค้า และการบริการเพื่อรองรับ New normal

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากร แรงงานและผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการผลิต การค้า และการบริการเพื่อรองรับ New normal
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาแรงงานให้มีทักษะที่หลากหลาย เพิ่มทักษะใหม่เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านในโลกของการทำงานที่ราบรื่น ตลอดจนสามารถดำรงชีวิต สร้างรายได้ภายใต้ วิถีชีวิตใหม่ในยุค New normal ๒. เพื่อสร้างศักยภาพกับแรงงานและผู้ประกอบการ สนับสนุนการผลิตสินค้าและบริการที่สามารถเพิ่มมูลค่าและมีมาตรฐาน ตลอดจนจนเข้าถึงการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการ สร้างโอกาสทางธุรกิจให้เติบโตได้อย่างมั่นคง ๓. เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและส่งเสริมการค้าและการลงทุนของจังหวัด
๓. ผลผลิต (Output)	จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ มีความรู้ความสามารถเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้น
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. แรงงานมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติสามารถแข่งขันได้ ๒. สถานประกอบการมีความพร้อมด้านแรงงานในการแข่งขัน ๓. แรงงานและผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ตามมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ๔. ประชาชนวัยแรงงานได้รับการขยายโอกาสการมีงานทำและมีทางเลือกในการประกอบอาชีพ
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ มีความรู้ความสามารถเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ - ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓ ประเด็นการพัฒนาจังหวัด - ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การผลิต การค้า และการบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	เพื่อเพิ่มทักษะฝีมือให้แรงงานหรือผู้ประกอบการบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ในด้านการให้บริการและด้านภาษามือศักยภาพ/ทักษะเพิ่มขึ้น โอกาสในการเพิ่มรายได้ หางานทำซึ่งเป็นอาชีพอิสระ ให้สามารถแข่งขันกับประเทศในอาเซียน โดยเพิ่มทักษะ ด้าน Online marketing
๗. งบประมาณ	๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเลย/ม.ราชภัฏเลย/สถาบันบันอาชีวศึกษา/สำนักงานแรงงานจังหวัดเลย/สำนักงานสถิติจังหวัดเลย/ม.ราชภัฏเลย/สถาบันอาชีวศึกษา/

๔.๑.๒๐ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการผลิต การค้า และการบริการ เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการผลิต การค้า และการบริการ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการในชุมชนให้เกิดการพัฒนาและเพิ่มมูลค่า</p> <p>๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs ได้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>๓. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตสู่มาตรฐานสากล และสร้างความพอใจให้แก่ผู้ใช้บริการ</p> <p>๔. เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว</p> <p>๕. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการ SMEs, OTOP, Biz Club และกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๖. เพื่อประชาสัมพันธ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศและระดับสากลโดยการส่งเสริมการใช้ตราสัญลักษณ์มาตรฐานสินค้าจังหวัดเลย (Loei The Best)</p> <p>๗. เพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายทางการค้า การตลาด ให้กับผู้ประกอบการจังหวัดเลย</p> <p>๘. เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ OTOP, SMEs, Biz Club และกลุ่มเกษตรกรจังหวัดเลย</p>
๓. ผลผลิต (Output)	ผู้ประกอบการ SMEs ความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง Start up สู่เศรษฐกิจดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพได้อย่างเป็นรูปธรรมเป็นจังหวัดที่มีการบริการจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยการบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิชาการมาประยุกต์ใช้กับ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนของจังหวัดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อไป
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ผู้ประกอบการ SMEs ความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง Start up สู่เศรษฐกิจดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพได้อย่างเป็นรูปธรรมเป็นจังหวัดที่มีการบริการจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยการบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิชาการมาประยุกต์ใช้กับ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนของจังหวัดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อไป
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑. รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายสินค้า ไม่น้อยกว่า ๒ ล้านบาท</p> <p>๒. จำนวนผู้ประกอบการ SMEs อุตสาหกรรมแปรรูปที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๕ ราย</p> <p>๓. ความสุขของคนในชุมชนเพิ่มขึ้น</p> <p>๔. ความพึงพอใจของผู้บริโภคผ่านเกณฑ์ที่กำหนด</p> <p>๕. ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕</p>

	๖. สื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์สินค้าตราสัญลักษณ์มาตรฐานจังหวัดเลย (LOEI The Best) และ หรือ สินค้า SMEs ,OTOP Biz Club และ วิสาหกิจชุมชน ไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ - ยุทธศาสตร์ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน - ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด - ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การผลิต การค้า และการบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	สนับสนุนการจัดการอุตสาหกรรมการผลิต การค้า และการบริการ มุ่งสู่มาตรฐาน และพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สู่อุตสาหกรรมเป็น Start up ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสู่เศรษฐกิจยุคดิจิทัล
๗. งบประมาณ	๓๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเลย/สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย/พณ./สนจ./อต./พช./ทกจ./สภา อต./หอการค้า/คลัง/สภาท่องเที่ยว/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

๔.๑.๒๑ โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดหนองบัวลำภูสู่สากล

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดหนองบัวลำภูสู่สากล
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด ๒. เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ๓. เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้แก่ชุมชน จังหวัด กลุ่มจังหวัดและประเทศ
๓. ผลผลิต (Output)	๑. นักท่องเที่ยวมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ๒. มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น GPP จังหวัด/กลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น
ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น ๒. เพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยวที่มายเยี่ยมเยือนจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ๓. เพื่อเป็นช่องทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ แหล่งท่องเที่ยว การบริการของจังหวัดมีขีดความสามารถการแข่งขัน การลงทุนสินค้าและบริการทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับประเทศ
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี ๒. จำนวนโฮมสเตย์ที่ได้รับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น ๕ แห่งต่อปี
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด ประเด็นการพัฒนาจังหวัด ๓. การยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวและบริการ
๖. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. เสริมสร้างมาตรฐานความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ๒. สร้างและพัฒนาระบบสื่อออนไลน์สู่ตลาดท่องเที่ยวสากล “Tourismplatform Application”
๗. งบประมาณ	๑๑,๗๐๘,๒๐๐ บาท
๘. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหนองบัวลำภู/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดหนองบัวลำภู/สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดหนองบัวลำภู/สำนักงานจังหวัดหนองบัวลำภู/อำเภอทุกอำเภอ/องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู และ อปท.

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

	แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ ออก.	แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สปอ.	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ ไทเด็บโตอย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมไทเด็บโตอย่างยั่งยืน	เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ ศูนย์กลางการค้าและโลจิสติกส์ การท่องเที่ยว มาตรฐานสากล เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน	เป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรมแปรรูปชั้นนำด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	การผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	-	ส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้อุตสาหกรรมไทเด็บโตของภาคอุตสาหกรรมยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในสวนภูมิภาค	เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน	ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐาน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วยBCG Model	การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วยBCG Model	- พัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรกรอินทรีย์อย่างเป็นระบบ - การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	ส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมเกษตร
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสูงคกรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	พัฒนาทุนมนุษย์และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม	ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพผู้ประกอบการ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี
7 ก.ประชาอุทิศ ต.หมากแข้ง อ.เมือง จ.อุดรธานี 41000

- Tel. 042-180-160 Fax. 042-180-161
- saraban_udonthani@industry.go.th
- www.facebook.com/Industry.Udonthani

